

ZAKON

O PREKRŠAJIMA

("Sl. list RCG", br. 25/94 od 12.07.1994, 29/94 od 26.08.1994, 38/96 od 23.12.1996, 48/99 od 15.12.1999)

PRVI DIO

GLAVA I

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se:

- 1) uslovi prekršajne odgovornosti, uslovi za propisivanje i primjenu prekršajnih sankcija, sistem sankcija, prekršajni postupak, postupak izvršenja rješenja o prekršaju, i
- 2) organizacija i rad organa za prekršaje.

ZAKONITOST U ODREĐIVANJU PREKRŠAJA I PROPISIVANJU PREKRŠAJNIH SANKCIJA

Član 2.

Niko ne može biti kažnjen za radnju koja, prije nego što je izvršena, nije bila zakonom ili drugim propisom utvrđena kao prekršaj i za koju nije bila propisana sankcija.

Član 3.

Niko ne može biti kažnjen dva ili više puta za isti prekršaj.

Lice koje je u krivičnom postupku ili u postupku za privredni prestup pravosnažno oglašeno krivim za djelo koje ima obilježje prekršaja, neće se kazniti za prekršaj.

PROPISIVANJE PREKRŠAJA

Član 4.

Prekršaji se mogu propisivati zakonom i uredbom Vlade Republike Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada).

Prekršaji se mogu propisivati i odlukom jedinice lokalne samouprave.

Organi ovlašćeni za donošenje propisa o prekršajima mogu za povrede propisa koje donose u okviru svoje nadležnosti propisivati samo kazne i zaštitne mjere koje predviđa ovaj zakon i u granicama koje su njime određene.

VREMENSKO VAŽENJE PROPISA

Član 5. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Na učinioca prekršaja primjenjuje se propis koji je važio u vrijeme izvršenja prekršaja.

Ako se poslije učinjenog prekršaja izmijeni propis, primijenice se propis koji je blaži za učinioca.

PROSTORNO VAŽENJE PROPISA

Član 6.

Propisi o prekršajima primjenjuju se na sva lica koja na teritoriji Republike Crne Gore (u daljem tekstu: Republika) izvrše prekršaj.

Propisi iz stava 1 ovog člana primjenjuju se i na lica koja izvan teritorije Republike izvrše prekršaj na brodu ili vazduhoplovu registrovanom na njenom području.

PREKRŠAJNE SANKCIJE

Član 7.

Sankcije za prekršaje su:

- kazne,
- opomena,
- zaštitne mjere, i
- vaspitne mjere.

SVRHA IZRICANJA SANKCIJA

Član 8.

Svrha izricanja sankcija za prekršaje je sprečavanje učinioaca da vrši prekršaje i njegovo popravljjanje, uticaj na druge da ne vrše prekršaje, kao i zaštita javnog poretka, učvršćivanje društvenog morala i discipline građana.

SREDSTVA NAPLAĆENA OD NOVČANIH KAZNI

Član 9.

Sredstva naplaćena od novčanih kazni koje su izrečene za prekršaj prihod su Republike, a lokalne samouprave ako je prekršajni postupak vođen od njenih organa.

GLAVA II

OPŠTE ODREDBE O PREKRŠAJIMA I PREKRŠAJNOJ ODGOVORNOSTI

Pojam prekršaja

Član 10.

Prekršaji su povrede javnog poretka utvrđene zakonom ili drugim propisom za koje su propisane sankcije.

Nužna odbrana ili krajnja nužda

Član 11.

Nije prekršaj ona radnja koja je izvršena u nužnoj odbrani ili krajnjoj nuždi.

Ako je učinilac prekoračio granice nužne odbrane ili krajnje nužde može se blaže kazniti, a može se osloboditi od kazne ako je to prekoračenje učinjeno pod uslovima propisanim Krivičnim zakonom Savezne Republike Jugoslavije (u daljem tekstu: Krivični zakon SRJ).

Pojam nužne odbrane i krajnje nužde i njihovog prekoračenja određuje se prema odredbama Krivičnog zakona SRJ.

Odgovornost za prekršaje

Član 12.

Za prekršaj odgovara učinilac koji je uračunljiv i koji je prekršaj izvršio sa umišljajem ili iz nehata.

Učinilac će odgovarati za nehat samo kada je to propisano.

Postojanje uračunljivosti, umišljaja i nehata u prekršajnom postupku određuje se prema odredbama Krivičnog zakona SRJ.

Stvarna zabluda

Član 13.

Nije odgovoran za prekršaj učinilac koji je prekršaj izvršio u neotklonjivoj stvarnoj zabludi.

Postojanje stvarne zablude određuje se prema odredbama Krivičnog zakona SRJ.

Pravna zabluda

Član 14.

Učinilac prekršaja koji iz opravdanih razloga nije znao da je ta radnja zabranjena može se blaže kazniti ili osloboditi od kazne.

Pokušaj prekršaja

Član 15.

Za pokušaj prekršaja učinilac je odgovoran samo ako je to zakonom predviđeno.

Odgovornost organa, pravnog i odgovornog lica

Član 16.

Državni organ i organ lokalne samouprave (u daljem tekstu: organ), pravno lice i odgovorna lica u njima mogu biti odgovorna za prekršaj samo ako je to propisom o prekršaju predviđeno.

Član 17.

Organ ili pravno lice su odgovorni za prekršaj ako je do izvršenja prekršaja došlo radnjom ili propuštanjem dužnog nadzora od organa upravljanja ili odgovornog lica ili radnjom drugog lica ovlašćenog da postupa u ime organa ili pravnog lica.

Pravno lice koje se nalazi pod stečajem odgovorno je za prekršaj, bez obzira da li je prekršaj izvršen prije otvaranja ili u toku stečajnog postupka, ali mu se ne može izreći kazna već samo zaštitna mjera oduzimanja predmeta i oduzimanja imovinske koristi.

Organ ili pravno lice mogu se blaže kazniti ili osloboditi od kazne za prekršaje ako je prekršaj otkrio i prijavio organ upravljanja ili drugi organ tog organa ili pravnog lica ili ako su prekršaj otkrili i prijavili zaposleni u tom organu ili pravnom licu.

Član 18.

Odgovorno lice u organu ili pravnom licu, odgovorno je za prekršaj ako ga je izvršilo svojom radnjom ili propuštanjem dužnog nadzora i ako je pri tom postupalo s umišljajem ili iz nehata.

Odgovornim licem u smislu ovog zakona, smatra se lice u preduzeću, ustanovi i drugoj organizaciji kome je, s obzirom na njegovu funkciju, uložena sredstva ili na osnovu ovlašćenja povjeren određen krug poslova u upravljanju imovinom, proizvodnji ili drugoj djelatnosti ili u vršenju nadzora nad njima, kao i lice koje u organu vrši određene dužnosti.

Propisom kojim je propisan prekršaj može se odrediti koje odgovorno lice odgovara za prekršaj.

Član 19.

Odgovornost odgovornog lica za prekršaje ne prestaje zato što mu je prestao radni odnos ili funkcija, niti zato što je otvoren stečaj nad pravnim licem ili što je nastala nemogućnost kažnjavanja pravnog lica zbog njegovog prestanka.

Član 20.

Odgovornost odgovornog lica za prekršaj ne postoji ako je postupalo po naređenju drugog odgovornog lica ili organa upravljanja pod uslovom da je preduzelo sve radnje koje je, na osnovu zakona, drugog propisa ili opšteg akta bilo dužno da preduzme da bi spriječilo izvršenje prekršaja.

Odgovornost stranog pravnog lica i njegovog predstavnika

Član 21.

Ako u propisu kojim je predviđen prekršaj nije drukčije određeno, strano pravno lice i strano odgovorno lice kazniće se za prekršaj ako je prekršaj izvršen na teritoriji Republike i ako strano pravno lice ima predstavništvo u Saveznoj Republici Jugoslaviji (u daljem tekstu: SR Jugoslavija).

Saizvršilaštvo

Član 22.

U odnosu na odgovornost i kažnjavanje saizvršilaca, shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe Krivičnog zakona SRJ.

NAČIN, VRIJEME I MJESTO IZVRŠENJA PREKRŠAJA

Član 23.

U odnosu na način, vrijeme i mjesto izvršenja prekršaja shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe Krivičnog zakona SRJ.

GLAVA III

SANKCIJE ZA PREKRŠAJE I KAZNE I USLOVI ZA NJIHOVO PROPISIVANJE I IZRICANJE

Vrste kazne

Član 24.

Za prekršaj se može propisati novčana kazna ili kazna zatvora.

Za prekršaj se može alternativno propisati novčana kazna i kazna zatvora.

Za prekršaj izvršen iz koristoljublja zakonom se mogu propisati obje kazne.

Za prekršaj organa ili pravnog lica i odgovornih lica u njima može se propisati samo novčana kazna.

Kazna zatvora

Član 25.

Kazna zatvora može se propisati samo zakonom.

Kazna zatvora ne može se propisati u trajanju kraćem od tri ni dužem od 60 dana.

Kazna zatvora može se propisati samo za one prekršaje čijim bi izvršenjem mogla nastati opasnost za život i zdravlje ljudi ili imovinu ili bi se teže narušio javni red i mir.

Kazna zatvora izriče se na pune dane.

Kazna zatvora ne može se izreći trudnoj ženi posle navršena tri mjeseca trudnoće, ni majci dok dijete ne navrši jednu godinu života, a ako je dijete mrtvo rođeno ili ako je umrlo poslije porođaja dok ne prođe šest mjeseci od dana porođaja.

Novčana kazna

Član 26.

Novčana kazna može se propisati u rasponu ili u određenom iznosu.

Zakonom se može propisati novčana kazna:

- 1) za fizičko lice i odgovorno lice u organu ili pravnom licu od jedne polovine do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Republici, u skladu sa zakonom i drugim propisima.
- 2) za organ, pravno lice i preduzetnika od desetostrukog do tristastrukog iznosa minimalne zarade u Republici.

Uredbom i odlukom novčana kazna može se propisati:

- 1) za fizičko lice i odgovorno lice u organu ili pravnom licu od jedne četvrtine do desetostrukog iznosa minimalne zarade u Republici.
- 2) za organ, pravno lice i preduzetnika od desetostrukog do dvjestastrukog iznosa minimalne zarade u Republici.

Propisom o prekršaju može se za lakše prekršaje predvidjeti novčana kazna u određenom iznosu i ovlastiti službeno lice da je naplaćuje na licu mjesta.

Novčana kazna koja se naplaćuje na licu mjesta može se propisati za fizičko lice i odgovorno lice u organu ili pravnom licu u iznosu do trostrukog iznosa, a za preduzetnika do petostrukog iznosa minimalne zarade u Republici.

Ako je fizičko lice i odgovorno lice u organu ili pravnom licu prekršajem pribavilo imovinsku korist koja je veća od propisane maksimalne novčane kazne ili od propisanog iznosa novčane kazne, izreći će se novčana kazna do dvostrukog iznosa pribavljene imovinske koristi.

Član 27.

Kada je organ ili pravno lice ili preduzetnik prekršajem učinio štetu ili nije izvršio obavezu ili je pribavio imovinsku korist visina novčane kazne može se propisati do desetostrukog iznosa učinjene štete, neizvršene obaveze ili pribavljene imovinske koristi.

Član 28. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Rješenjem o prekršaju određuje se rok plaćanja novčane kazne, koji ne može biti kraći od tri dana ni duži od 15

dana po pravosnažnosti rješenja.

U opravdanim slučajevima na zahtjev stranke rješenjem o prekršaju ili posebnim rješenjem može se dozvoliti da se izrečena novčana kazna plati u ratama, s tim što rok otplate ne može biti duži od dva mjeseca.

Na izrečenu novčanu kaznu okrivljeni će platiti kamatu od dana izvršnosti rješenja do dana plaćanja po eskontnoj stopi koju utvrđuje Narodna banka Jugoslavije uvećanoj za 20%.

Opšta pravila o odmjeravanju kazne

Član 29.

Izvršiocu prekršaja odmjerava se kazna u granicama koje su propisom određene za taj prekršaj, uzimajući u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, a naročito: težinu prekršaja i njegove posljedice, stepen odgovornosti učinioca, pobude iz kojih je i okolnosti pod kojima je prekršaj izvršen, raniji život učinioca, njegove lične prilike i držanje poslije izvršenog prekršaja, kao i druge okolnosti koje se odnose na ličnost učinioca.

Ako je prekršaj izvršen u povratu posebno će se uzeti u obzir da li je raniji prekršaj iste vrste kao i novi prekršaj, da li su oba prekršaja izvršena iz istih pobuda i koliko je vremena proteklo od ranijeg kažnjavanja.

Kod odmjeravanja kazne ne može se kao otežavajuća okolnost uzeti u obzir ranije izrečena kazna ako je od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju proteklo više od dvije godine.

Pri odmjeravanju novčane kazne uzeće se u obzir i imovno stanje učinioca ili ekonomska moć pravnog lica.

Ublažavanje kazne

Član 30.

Ako se prilikom odmjeravanja kazne utvrdi da prekršaj nije teže prirode, a uz to postoje olakšavajuće okolnosti koje ukazuju da će se i sa blažom kaznom postići svrha kažnjavanja, propisana kazna može se ublažiti na jedan od sljedećih načina:

- 1) izreći će se kazna ispod najmanje mjere kazne koja je propisana za taj prekršaj, ali ne ispod najmanje zakonske mjere te vrste kazne;
- 2) umjesto propisane kazne zatvora izreći će se novčana kazna;
- 3) umjesto propisane kazne zatvora i novčane kazne izreći će se samo jedna od tih kazni.

Sticaj

Član 31.

Ako je učinilac jednom radnjom ili sa više radnji izvršio više prekršaja za koje su propisane različite vrste kazni izreći će se sve kazne, a ako su propisane kazne iste vrste prethodno će se utvrditi kazna za svaki prekršaj i izreći će se jedinstvena kazna koja je jednaka zbiru pojedinačno utvrđenih kazni, s tim da ukupna kazna zatvora ili ukupna novčana kazna ne mogu preći najveću mjeru tih kazni propisanu ovim zakonom.

Uračunavanje zadržavanja ili pritvora u kaznu

Član 32.

Vrijeme za koje je učinilac prekršaja zadržan prema odredbama ovog zakona uračunava se u izrečenu kaznu.

Ako je protiv lica osumnjičenog za krivično djelo bio određen pritvor, a krivični postupak je pravosnažno okončan obustavom krivičnog postupka ili oslobađajućom presudom, ili odbijajućom presudom osim zbog stvarne nenadležnosti suda, pa se za tu radnju u prekršajnom postupku utvrdi odgovornost učinioca, vrijeme provedeno u

pritvoru uračunaće se u izrečenu kaznu za prekršaj.

Zadržavanje ili pritvor koji je trajao duže od 12, a kraće od 24 časa računa se u jedan dan zatvora, ili u novčanu kaznu u iznosu od jedne polovine minimalne zarade u Republici.

2. OPOMENA

Član 33.

Kad je za prekršaj propisana novčana kazna a postoje okolnosti koje u znatnoj mjeri umanjuju odgovornost učinioca, tako da se može očekivati da ubuduće neće vršiti prekršaje i bez izricanja propisane kazne, umjesto kazne može se izreći opomena.

Opomena se može izreći i ako je učinilac prije donošenja rješenja o prekršaju ispunio propisanu obavezu, otklonio ili nadoknadio pričinjenu štetu.

3. ZAŠTITNE MJERE

Član 34. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Uz kaznu za prekršaje mogu se propisati sljedeće zaštitne mjere:

- 1) oduzimanje predmeta;
- 2) zabrana vršenja djelatnosti;
- 3) zabrana upravljanja motornim vozilom;
- 4) obavezno liječenje alkoholičara i narkomana;
- 5) obavezno psihijatrijsko liječenje.

Zaštitne mjere mogu se propisati zakonom i uredbom.

Zaštitna mjera oduzimanja predmeta može se propisati i odlukom.

Član 35. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Učiniocu prekršaja kome je izrečena kazna, ili opomena može se izreći jedna ili više zaštitnih mjera.

Zaštitna mjera može se izreći iako kazna, ili opomena za prekršaj nije izrečena, samo ako je takva mogućnost predviđena zakonom.

Ako su za više učinjenih prekršaja propisane zaštitne mjere različite vrste izreći će se sve zaštitne mjere, a ako su propisane mjere iste vrste prethodno će se utvrditi vrijeme trajanja za svaku od njih i izreći će se ukupno vrijeme trajanja zaštitne mjere, koje ne može preći najvišu granicu, te zaštitne mjere propisane ovim zakonom.

Zaštitne mjere iz člana 34. stav 1 tač. 1, 4 i 5 ovog zakona mogu se izreći i kad nijesu propisane za prekršaj.

Oduzimanje predmeta

Član 36.

Predmeti koji su upotrijebljeni za izvršenje prekršaja, ili su za to bili namijenjeni ili koji su nastali izvršenjem prekršaja mogu se oduzeti ako su svojina učinioca ili ako on njima raspolaže.

Predmeti iz stava 1. ovog člana mogu se oduzeti i kad nijesu svojina učinioca ili ako on njima ne raspolaže kad to zahtijevaju interesi bezbjednosti, sigurnosti robnog prometa ili razlozi morala čime se ne ugrožava pravo trećih

lica na naknadu štete od učinioca.

Ako zakonom kojim se propisuje prekršaj nijesu propisani uslovi za izricanje mjere iz stava 1. ovog člana ona se može izreći ako okolnosti pod kojima je prekršaj učinjen, stepen odgovornosti, lične prilike i sklonosti učinioca opravdavaju njeno izricanje.

Rješenjem o prekršaju odrediće se, u skladu sa posebnim propisima, da li će se oduzeti predmeti vratiti, uništiti, prodati ili predati zainteresovanom organu ili organizaciji.

Novac dobijen prodajom predmeta prihod je Republike, a lokalne samouprave ako je prekršajni postupak vođen od njenih organa.

Zakonom kojim se propisuje prekršaj može se predvidjeti obavezno izricanje ove zaštitne mjere.

Ako je učinilac samovoljno otuđio ili uništio predmete ili je na drugi način onemogućio oduzimanje predmeta iz stava 1. ovog člana, u rješenju o prekršaju odrediće se da plati novčani iznos koji odgovara vrijednosti predmeta.

Predmeti iz st. 1 i 2 ovog člana oduzeće se i kad se prekršajni postupak ne završi rješenjem kojim se okrivljeni oglašava krivim, ako to zahtijevaju interesi bezbjednosti ili razlozi morala kao i u drugim slučajevima određenim posebnim zakonom, o čemu se donosi posebno rješenje.

Zabrana vršenja djelatnosti

Član 37.

Zabranom vršenja djelatnosti učiniocu prekršaja se zabranjuje da obavlja djelatnost za koju mu se izdaje odobrenje od nadležnog organa.

Ako zakonom kojim se propisuje prekršaj nijesu propisani uslovi za izricanje mjere iz stava 1 ovog člana, ona se može izreći učiniocu prekršaja koji je zloupotrijebio djelatnost za izvršenje prekršaja, ako se opravdano može smatrati da bi dalje obavljanje takve djelatnosti bilo opasno po život ili zdravlje ljudi, ako to zahtijevaju razlozi morala ili ako je učinilac za posljednje dvije godine kažnjen zbog istog ili sličnog prekršaja.

Zaštitna mjera iz stava 1 ovog člana može se izreći u trajanju od jednog mjeseca do jedne godine. Vrijeme trajanja izrečene mjere teče od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju. Vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava se u vrijeme trajanja ove mjere.

Zabrana upravljanja motornim vozilom

Član 38.

Zabranom upravljanja motornim vozilom učiniocu prekršaja se zabranjuje upravljanje motornim vozilom određene vrste ili kategorije ili izdavanje vozačke dozvole.

Ako zakonom kojim se propisuje prekršaj nijesu propisani uslovi za izricanje mjere iz stava 1 ovog člana, ona se može izreći učiniocu prekršaja koji je učinio težu povredu propisa o bezbjednosti saobraćaja ili čije ranije kršenje tih propisa ukazuje na opasnost da upravlja motornim vozilom određene vrste ili kategorije. Pri odlučivanju da li će se izreći ova mjera uzeće se u obzir i okolnost da li je učinilac po zanimanju vozač motornog vozila.

Zaštitna mjera iz stava 1 ovog člana može se izreći u trajanju od jednog mjeseca do jedne godine.

Vrijeme trajanja izrečene mjere teče od dana upisa u dozvolu, a ako učinilac nema izdatu dozvolu od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju.

Vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava se u vrijeme trajanja ove mjere.

Obavezno liječenje alkoholičara i narkomana

Član 39.

Učiniocu koji je prekršaj učinio usljed zavisnosti od stalne upotrebe alkohola ili opojnih droga i kod koga postoji opasnost da će usljed ove zavisnosti i dalje vršiti prekršaje može se izreći zaštitna mjera obaveznog liječenja alkoholičara i narkomana.

Prije izricanja ove zaštitne mjere pribaviće se mišljenje zdravstvene ustanove.

Zaštitna mjera iz stava 1 ovog člana izvršava se u ustanovi za izvršenje kazne, zdravstvenoj ili drugoj za to specijalizovanoj ustanovi.

Vrijeme provedeno u ustanovi iz stava 3 ovog člana računa se u kaznu zatvora.

Zaštitna mjera iz stava 1 ovog člana može se izreći u trajanju do jedne godine.

Izvršenje izrečenih zaštitnih mjera iz stava 1 ovog člana obustaviće se i prije isteka vremena određenog u rješenju o prekršaju ako se od strane zdravstvene organizacije ustanovi da je liječenje završeno.

4. OPŠTA PRAVILA O VASPITNIM MJERAMA I KAŽNJAVANJU MALOLJETNIKA

Član 40.

Prema maloljetnim učiniocima prekršaja primjenjuju se odredbe ovog poglavlja, a ostale odredbe ovog zakona samo ako nijesu u suprotnosti sa ovim odredbama.

Član 41.

Prema maloljetniku koji u vrijeme izvršenja prekršaja nije navršio 14 godina (dijete) ne može se voditi prekršajni postupak.

Prekršajne sankcije prema maloljetniku

Član 42.

Prema maloljetniku koji je u vrijeme izvršenja prekršaja navršio 14, a nije navršio 16 godina (mlađi maloljetnik) mogu se izreći samo vaspitne mjere.

Maloljetniku koji je u vrijeme izvršenja prekršaja navršio 16 godina, a nije navršio 18 godina (stariji maloljetnik) može se izreći vaspitna mjera ili kazna.

Zaštitna mjera može se izuzetno izreći maloljetniku uz vaspitnu mjeru, ako je zbog prirode prekršaja to neophodno.

Odgovornost roditelja i staraoca za prekršaj maloljetnika

Član 43.

Zakonom se može odrediti da će se roditelj, usvojlac, ili staralac maloljetnika koji je izvršio prekršaj kazniti ako je učinjeni prekršaj posledica njegovog propuštanja dužnog nadzora nad maloljetnikom, a u mogućnosti je da takav nadzor vrši.

Vrste vaspitnih mjera

Član 44.

Maloljetnim učiniocima prekršaja mogu se izreći sljedeće vaspitne mjere:

- 1) disciplinske mjere (ukor i upućivanje u disciplinski centar za maloljetnike),

2) mjere pojačanog nadzora.

Ukor

Član 45.

Ukor će se izreći maloljetniku prema kojem nije potrebno preduzeti trajnije vaspitne mjere, a naročito kad je prekršaj izvršio iz lakomislenosti ili nepromišljenosti.

Pri izricanju ukora maloljetniku će se ukazati na štetnost njegovog postupka.

Upućivanje u disciplinski centar za maloljetnike

Član 46.

Upućivanje u disciplinski centar za maloljetnike izreći će se maloljetniku kad je potrebno da se odgovarajućim kratkotrajnim vaspitnim mjerama izvrši uticaj na njegovu ličnost i vladanje.

Prilikom izricanja mjere iz stava 1 ovog člana određiće se da se maloljetnik upućuje u disciplinski centar na određeni broj sati u praznične dane i to najviše četiri uzastopna praznična dana ili na određeni broj sati u toku dana, ali najduže 15 dana ili na neprekidni boravak za određeni broj dana, ali ne duže od 10 dana.

Pojačan nadzor

Član 47.

Ova mjera se može izreći kao mjera pojačanog nadzora od strane roditelja, usvojioca, staraoca, druge porodice ili organa starateljstva.

Pojačan nadzor od strane roditelja, usvojioca ili staraoca izriče se ako su roditelji, usvojioci ili staraoci propustili nadzor nad maloljetnikom, a u mogućnosti su da takav nadzor vrše.

Ako roditelj, usvojilac ili staralac maloljetnika nije u mogućnosti da nad njim vrši nadzor, maloljetnik će se predati drugoj porodici koja je voljna da ga primi i koja ima mogućnosti da nad njim vrši pojačan nadzor.

Ako lica iz stava 2 ovog člana ne mogu vršiti pojačan nadzor nad maloljetnikom, može mu se izreći pojačan nadzor organa starateljstva, kada maloljetnik ostaje kod svojih roditelja, usvojioca ili staraoca.

Područni organ za prekršaje će naknadno odlučiti o prestanku ove mjere, s tim da njeno trajanje ne može biti duže od jedne godine.

Uslovi za izricanje vaspitnih mjera

Član 48.

Kod izricanja vaspitne mjere uzimaju se u obzir sve okolnosti koje su od značaja za izbor one vaspitne mjere kojom će se najbolje postići svrha prevaspitanja.

Radi utvrđivanja okolnosti iz stava 1 ovog člana mogu se saslušati roditelji maloljetnika i druga lica koja mogu pružiti potrebne podatke.

Obustava izvršenja i izmjena odluke o vaspitnim mjerama

Član 49.

Kad se posle donošenja odluke kojom je izrečena vaspitna mjera pojave okolnosti kojih nije bilo u vrijeme donošenja odluke ili se za njih nije znalo, a one bi bile od uticaja na donošenje odluke, izvršenje izrečene mjere

može se obustaviti ili se izrečena mjera može zamijeniti drugom vaspitnom mjerom.

Kažnjavanje starijih maloljetnika

Član 50.

Starijem maloljetniku se može izreći kazna samo ako je u vrijeme izvršenja prekršaja, prema svojoj duševnoj razvijenosti, mogao shvatiti značaj svoje radnje i upravljati svojim postupcima i ako zbog težih posljedica prekršaja ili većeg stepena prekršajne odgovornosti ne bi bilo opravdano primijeniti vaspitnu mjeru.

Kazna zatvora prema starijem maloljetniku može se izreći izuzetno, imajući u vidu prirodu prekršaja, lične osobine i ponašanje maloljetnika.

Kazna zatvora koja se izrekne prema maloljetniku ne može biti duža od 15 dana, niti se novčana kazna može zamijeniti zatvorom u trajanju dužem od 15 dana.

Dejstvo punoljetnosti

Član 51.

Ako je maloljetnik postao punoljetan prije donošenja rješenja o prekršaju, područni organ za prekršaje neće izreći vaspitnu mjeru.

Ako je maloljetnik postao punoljetan poslije donošenja rješenja o prekršaju kojim je bila izrečena vaspitna mjera, područni organ za prekršaje će obustaviti izvršenje te mjere.

GLAVA IV

ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI PRIBAVLJENE PREKRŠAJEM

Osnov oduzimanja imovinske koristi

Član 52.

Niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu izvršenjem prekršaja.

Korist iz stava 1 ovog člana oduzeće se rješenjem o prekršaju kojim je utvrđeno izvršenje prekršaja.

Korist iz stava 1 ovog člana unosi se u budžet Republike ili jedinice lokalne samouprave.

Način oduzimanja imovinske koristi

Član 53.

Oduzimanje imovinske koristi sastoji se u oduzimanju novca, predmeta od vrijednosti i druge imovinske koristi koja je pribavljena izvršenjem prekršaja. Ako takvo oduzimanje nije moguće, učinilac će se obavezati da plati novčani iznos koji odgovara pribavljenoj imovinskoj koristi.

Imovinska korist pribavljena izvršenjem prekršaja može se oduzeti od lica na koja je prenesena čime se ne ugrožava pravo tog lica na naknadu od učinioca prekršaja.

Zaštita oštećenog

Član 54.

Ako je oštećenom u prekršajnom postupku dosuđen imovinskopravni zahtjev, oduzimanje imovinske koristi izreći će se samo ukoliko ta korist prelazi dosuđeni imovinskopravni zahtjev.

Oštećeni koji je u prekršajnom postupku sa imovinskopravnim zahtjevom upućen na parnicu može tražiti da se naknadi iz iznosa oduzete imovinske koristi, ako pokrene parnicu u roku od šest mjeseci od dana pravosnažnosti tog rješenja.

Oštećeni koji u prekršajnom postupku nije prijavio imovinskopravni zahtjev može zahtijevati naknadu iz oduzete imovinske koristi, ako je radi utvrđivanja ovog zahtjeva pokrenuo parnicu u roku od tri mjeseca od dana saznanja za rješenje kojim je oduzeta imovinska korist, a najkasnije u roku od jedne godine od pravosnažnosti rješenja o oduzimanju imovinske koristi i ako u roku od tri mjeseca od dana pravosnažnosti te odluke zatraži naknadu iz oduzete imovinske koristi.

GLAVA V

ZASTARJELOST

Zastarjelost pokretanja i vođenja prekršajnog postupka

Član 55.

Prekršajni postupak ne može se pokrenuti ako protekne jedna godina od dana kada je prekršaj izvršen.

Zastarijevanje prekršajnog gonjenja ne teče za vrijeme za koje se gonjenje ne može preduzeti po zakonu.

Zastarijevanje se prekida svakom procesnom radnjom nadležnog organa koja se preduzima radi gonjenja učinioa prekršaja.

Sa svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovo da teče.

Zastarjelost prekršajnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dva puta onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarjelost gonjenja.

Zastarjelost izvršenja kazne ili zaštitne mjere

Član 56.

Izrečena kazna ili zaštitna mjera ne mogu se izvršiti ako je od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju protekla jedna godina.

Zastarijevanje izvršenja kazne ili zaštitne mjere počinje od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju kojim je izrečena kazna ili zaštitna mjera.

Zastarijevanje izvršenja kazne ili zaštitne mjere ne teče za vrijeme za koje se izvršenje ne može preduzeti po zakonu.

Zastarijevanje se prekida svakom procesnom radnjom nadležnog organa koja se preduzima radi izvršenja kazne, ili zaštitne mjere.

Sa svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovo da teče.

Zastarjelost izvršenja kazne ili zaštitne mjere nastaje u svakom slučaju kad protekne dvaput onoliko vremena koliko se po zakonu traži za zastarjelost izvršenja kazne, ili zaštitne mjere.

DRUGI DIO

PREKRŠAJNI POSTUPAK

GLAVA VI

OSNOVNA NAČELA PREKRŠAJNOG POSTUPKA

Načelo zakonitosti

Član 57.

Pravilima ovog zakona obezbjeđuje se da niko nevin ne bude kažnjen, a da se učiniocu prekršaja izrekne sankcija pod uslovima i po postupku koji predviđa ovaj zakon.

Pokretanje prekršajnog postupka

Član 58.

Prekršajni postupak inicira se zahtjevom ovlašćenog organa ili oštećenog.

Pretpostavka nevinosti

Član 59.

Niko ne može biti smatran odgovornim za prekršaj dok to ne bude utvrđeno pravosnažnim rješenjem o prekršaju.

Utvrđivanje istine

Član 60. ("Sl. list RCG", br. 29/94)

Organi za vođenje prekršajnog postupka dužni su da istinito i potpuno utvrde sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite odluke i da sa jednakom pažnjom ispituju i utvrde kako činjenice koje terete okrivljenog, tako i one koje su mu od koristi.

Pomoć neukoj stranci

Član 61.

Okrivljenog ili drugo lice koje učestvuje u postupku, a iz neznanja bi moglo da propusti neku radnju u postupku, ili da zbog toga ne koristi svoja prava, prvostepeni organ za prekršaje je dužan da ga pouči o pravima koja mu po ovom zakonu pripadaju i o posljedicama propuštanja radnje.

Ekonomičnost prekršajnog postupka

Član 62.

Organi za vođenje prekršajnog postupka dužni su da postupak sprovede bez odugovlačenja i da onemoguće svaku zloupotrebu prava koja pripadaju licima koja učestvuju u postupku.

Slobodna ocjena dokaza

Član 63.

U prekršajnom postupku organi za vođenje prekršajnog postupka ocjenjuju dokaze po slobodnom uvjerenju.

Kod ocjene dokaza organi za vođenje prekršajnog postupka su dužni da svaki dokaz cijene posebno i u vezi sa ostalim dokazima i da na osnovu takve ocjene izvode zaključak da li je neka činjenica dokazana.

Ispitivanje okrivljenog

Član 64.

Prije donošenja rješenja o prekršaju okrivljenom će se pružiti mogućnost da se izjasni o činjenicama i dokazima koji ga terete i da iznese sve činjenice i dokaze koji su mu od koristi.

Ako uredno pozvani okrivljeni ne dođe i ne opravda izostanak ili u određenom roku ne da pismenu odbranu, rješenje o prekršaju može se donijeti i bez njegovog ispitivanja.

Pravo odbrane okrivljenog

Član 65.

Okrivljeni ima pravo da se brani sam ili uz stručnu pomoć branioca.

Drugostепенost prekršajnog postupka

Član 66.

Protiv rješenja donijetog u prvom stepenu može se izjaviti žalba.

Naknada štete neosnovano zadržanom ili kažnjenom licu

Član 67.

Lice koje je neopravdano kažnjeno za prekršaj ili je bez osnova zadržano ima pravo na naknadu štete koja mu je time pričinjena, kao i druga prava utvrđena zakonom.

GLAVA VII

ORGANI ZA VOĐENJE PREKRŠAJNOG POSTUPKA

Član 68.

Organi za vođenje prekršajnog postupka samostalno odlučuju na osnovu ustava, zakona i drugih propisa.

Član 69.

Prekršajni postupak u prvom stepenu vode područni organi za prekršaje, ministarstva i drugi organi uprave i organi lokalne uprave (u daljem tekstu: prvostepeni organi).

Član 70.

Prekršajni postupak u drugom stepenu vodi Vijeće za prekršaje Republike Crne Gore (u daljem tekstu: Vijeće).

Član 71. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Područni organi za prekršaje obrazuju se za teritoriju jedne ili više opština.

Područni organi za prekršaje su:

1. Područni organ za prekršaje Bar, za teritoriju Opštine Bar.
2. Područni organ za prekršaje Bijelo Polje, za teritoriju Opštine Bijelo Polje,
3. Područni organ za prekršaje Berane, za teritoriju opštine Berane, Andrijevica,
4. Područni organ za prekršaje Budva, za teritoriju Opštine Budva,
5. Područni organ za prekršaje Žabljak, za teritoriju Opštine Žabljak,
6. Područni organ za prekršaje Kolašin, za teritoriju Opštine Kolašin,

7. Područni organ za prekršaje Kotor, za teritoriju opština Kotor i Tivat,
8. Područni organ za prekršaje Nikšić, za teritoriju opština Nikšić, Plužine i Šavnik,
9. Područni organ za prekršaje Pljevlja za teritoriju Opštine Pljevlja,
10. Područni organ za prekršaje Mojkovac, za teritoriju Opštine Mojkovac,
11. Područni organ za prekršaje Podgorica, za teritoriju opština Podgorica,
12. Područni organ za prekršaje Rožaje, za teritoriju Opštine Rožaje,
13. Područni organ za prekršaje Ulcinj, za teritoriju Opštine Ulcinj,
14. Područni organ za prekršaje Herceg Novi, za teritoriju Opštine Herceg Novi,
15. Područni organ za prekršaje Cetinje, za teritoriju Opštine Cetinje,
- 16) Područni organ za prekršaje Danilovgrad, za teritoriju Opštine Danilovgrad.
- 17) Područni organ za prekršaje Plav, za teritoriju Opštine Plav.

Član 72.

Vijeće se osniva, kao jedinstveno, za teritoriju Republike, sa sjedištem u Podgorici.

Član 73. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Organi lokalne uprave vode prekršajni postupak za prekršaje propisane odlukom skupštine jedinice lokalne samouprave, kao i za prekršaje propisane zakonom ili uredbom koje neposredno izvršava organ lokalne uprave.

Član 74.

Prvostepeni organi, osim organa lokalne uprave, i Vijeće izvještaj o svom radu podnose Vladi.

Član 75.

Organi za vođenje prekršajnog postupka dužni su jedni drugima pružati pravnu pomoć.

Organi za vođenje prekršajnog postupka dužni su pružati pravnu pomoć državnim i drugim organima dostavljanjem spisa, isprava i drugih podataka, ako se time ne ometa tok prekršajnog postupka.

Državni i drugi organi, preduzeća, ustanove ili druge organizacije, dužne su organima za vođenje prekršajnog postupka pružati pravnu pomoć dostavljanjem spisa, isprava, podataka i drugih obavještenja potrebnih za vođenje prekršajnog postupka.

Član 76.

Sredstva i uslove za rad organa za vođenje prekršajnog postupka obezbjeđuje Vlada, a lokalna samouprava za organe lokalne uprave.

GLAVA VIII

ORGANIZACIONA NADLEŽNOST

Član 77. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Područni organi za prekršaje vode postupak za prekršaje:

- za koje je propisana kazna zatvora; kazna zatvora i novčana kazna; kazna zatvora ili novčana kazna;
- protiv maloljetnika;
- za koje nije propisana nadležnost drugog organa;
- u slučajevima kad su nadležni za jednog saizvršioca, nadležni su i za ostale saizvršioce, ukoliko odgovornost proizilazi iz istog događaja.

Član 78.

Ministarstva i drugi organi uprave i organi lokalne uprave vode postupak za prekršaje za koje je propisana novčana kazna.

Član 79.

Vijeće odlučuje po žalbama izjavljenim protiv odluka prvostepenog organa; odlučuje o sukobu nadležnosti između prvostepenih organa; vrši i druge poslove određene zakonom.

GLAVA IX

IMENOVANJE I RAZRJEŠENJE

Član 80.

Briše se. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Član 81. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Predsjednika i sudije Vijeća i područnih organa za prekršaje imenuje Vlada, uz prethodno pribavljeno mišljenje ministra pravde, na osnovu javnog oglašavanja.

Ministarstvo pravde oglašava slobodna mjesta u "Službenom listu Republike Crne Gore" i drugim sredstvima javnog informisanja.

Ovlašćenog službenika za vođenje prekršajnog postupka u ministarstvu i drugom organu uprave postavlja starješina organa, a u organu lokalne uprave izvršni organ.

Član 81a ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Pri utvrđivanju mišljenja, Ministarstvo pravde pribavlja mišljenje o kandidatima od područnog organa u koji se vrši imenovanje i Vijeća.

Pri utvrđivanju mišljenja za predsjednika i sudije Vijeća, Ministarstvo pravde pribavlja mišljenje od Vijeća.

Član 82. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Predsjednik i sudije Vijeća i područnih organa za prekršaje imenuju se na vrijeme od pet godina i po isteku mandata mogu ponovo biti imenovani.

Ako imenovani predsjednik ili sudija Vijeća ili područnog organa za prekršaje, bez opravdanog razloga, ne stupi na dužnost u roku od 15 dana od dana obavještenja, smatraće se da nije ni imenovan.

Član 83.

U Vijeću i istom područnom organu za prekršaje sudije ne mogu biti lica koja su bračni drugovi ili srodnici u

pravoj liniji ili pobočnoj liniji drugog stepena.

Član 84.

Za predsjednika i sudiju područnog organa za prekršaje, kao i ovlašćenog službenika za vođenje prekršajnog postupka može biti imenovano ili postavljeno lice koje ispunjava opšte uslove za rad u organima uprave i koje je diplomirani pravnik sa položenim pravosudnim ispitom.

Za predsjednika i sudiju Vijeća može biti imenovano lice koje pored uslova iz stava 1. ovog člana ima najmanje pet godina radnog iskustva na pravnim poslovima.

Član 85.

Predsjednik i sudije Vijeća i predsjednik i sudije područnih organa za prekršaje prije stupanja na dužnost daju zakletvu pred predsjednikom Vlade ili licem koje on odredi.

Tekst zakletve glasi: "Zaklinjem se čašću da ću svoju dužnost vršiti savjesno i čestito u skladu sa ustavom i zakonom".

Član 86.

Predsjedniku i sudijama Vijeća prestaje funkcija prije isteka mandata: kad to sam zatraži, kad ispuni uslove za starosnu penziju i kad je osuđen na bezuslovnu kaznu zatvora.

Kad nastupi neki od razloga za prestanak funkcije predsjedniku Vijeća, prije isteka mandata, ministar pravde će o tome obavijestiti Vladu.

Kad nastupi neki od razloga za prestanak funkcije sudije Vijeća, prije isteka mandata, predsjednik Vijeća će o tome obavijestiti Vladu.

Član 87.

Predsjednik i sudije Vijeća mogu biti razriješeni od dužnosti prije isteka mandata: kad je pravosnažno osuđen za djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje te funkcije, kada nestručno i nesavjesno obavlja funkciju ili kad trajno izgubi radnu sposobnost za vršenje svoje funkcije.

Kad je predsjednik Vijeća pravosnažno osuđen za kažnjivo djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje te funkcije ili ako su nastupile okolnosti koje ukazuju na to da je trajno izgubio radnu sposobnost za vršenje svoje funkcije ministar pravde će odmah podnijeti Vladi predlog za razrješenje.

Predlog za razrješenje sudija Vijeća zbog razloga iz stava 2 ovog člana podnosi Vladi predsjednik Vijeća.

Član 88.

Predlog Vladi za razrješenje predsjednika Vijeća prije isteka mandata zbog nestručnog i nesavjesnog obavljanja funkcije podnosi ministar pravde.

Predlog Vladi za razrješenje sudija Vijeća zbog razloga iz stava 1 ovog člana podnosi predsjednik Vijeća ili ministar pravde.

Član 89.

Predsjednik i sudije Vijeća biće udaljeni od dužnosti po pravosnažnosti rješenja o sprovođenju istrage zbog djela koje ih čini nedostojnim za obavljanje funkcije ili dok se nalaze u pritvoru.

Predsjednik i sudije Vijeća mogu biti udaljeni od dužnosti ako je pokrenut postupak za njihovo razrješenje zbog razloga iz člana 87 stav 1 ovog zakona.

Odluku o udaljenju sudija Vijeća donosi predsjednik Vijeća, a Vlada o udaljenju predsjednika Vijeća.

Član 90.

Ako predsjednik i sudije Vijeća zatraže da budu razriješeni, a Vlada ne donese odluku u roku od dva mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, smatraće se da im je istekom tog roka prestala funkcija.

Član 91.

Na prestanak funkcije, razrješenje i udaljenje od dužnosti predsjednika i sudija područnih organa za prekršaje shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona koji se odnose na predsjednika i sudije Vijeća.

U odnosu na postupak razrješenja i udaljenja od dužnosti ovlašćenog službenika shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na predsjednika i sudije Vijeća i odluku o tome donosi starješina organa, a u lokalnoj upravi izvršni organ.

Član 92. ("Sl. list RCG", br. 29/94)

Sudija područnog organa za prekršaje može biti privremeno upućen na rad u drugi područni organ, po svom pristanku, najduže do šest mjeseci u toku jedne godine.

Sudija područnog organa za prekršaje može biti privremeno upućen na rad u drugi područni organ bez pristanka najduže dva mjeseca u toku jedne godine.

Privremeno upućivanje na rad u drugi područni organ za prekršaje vrši se samo ako zbog spriječenosti, izuzeća, odsutnosti sudije ili drugih važnih razloga bude dovedeno u pitanje redovno vršenje poslova u tom područnom organu.

Član 93.

Rješenje o privremenom upućivanju na rad u drugi područni organ za prekršaje donosi predsjednik Vijeća.

Sudija koji je privremeno upućen na rad u drugi područni organ za prekršaje ima pravo na platu i druga primanja.

GLAVA X

UNUTRAŠNJA ORGANIZACIJA

Član 94.

Pravilnik o unutrašnjem poslovanju organa za prekršaje, kojim se bliže uređuje organizacija i način obavljanja poslova uprave, donosi ministar pravde.

Član 95.

U područnim organima za prekršaje i Vijeću održavaju se sjednice sudija, na kojima se razmatraju pitanja od interesa za njihov rad.

Član 96.

Predsjednik Vijeća utvrđuje broj sudija u Vijeću i područnim organima za prekršaje, uz prethodnu saglasnost Vlade.

Opšti akt o sistematizaciji u Vijeću i područnim organima za prekršaje donosi predsjednik, uz saglasnost nadležnog radnog tijela Vlade.

GLAVA XI

NADLEŽNOST I IZUZEĆE

Opšta mjesna nadležnost

Član 97.

U prvom stepenu mjesno je nadležan prvostepeni organ na čijem je području prekršaj izvršen.

Prvostepeni organ za prekršaje koji je mjesno nadležan za vođenje prekršajnog postupka protiv organa ili pravnog lica nadležan je i za vođenje postupka protiv odgovornog lica u tom organu ili pravnom licu.

Ako je prekršaj izvršen na domaćem brodu ili domaćem vazduhoplovu, za vođenje prekršajnog postupka u prvom stepenu mjesno je nadležan prvostepeni organ na čijem se području nalazi domaća luka ili vazduhoplovno pristanište u kome se završava putovanje učinioca prekršaja, a ako je učinilac prekršaja član posade, nadležan je prvostepeni organ na čijem se području nalazi matična luka broda ili matično pristanište vazduhoplova.

Ako je prekršaj izvršen na području više prvostepenih organa nadležan je onaj prvostepeni organ koji je prvi započeo postupak, a ako postupak još nije započet - prvostepeni organ kome je prvo podnijet zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka.

Supsidijarna mjesna nadležnost

Član 98.

Ako je isto lice okrivljeno za više prekršaja mjesno nadležan je prvostepeni organ na čijem području okrivljeni ima prebivalište ili boravište, ili je sjedište okrivljenog organa ili pravnog lica, ukoliko se važnost propisa kojim je prekršaj određen, prostire i na području na kome se nalazi njegovo prebivalište ili boravište, ili sjedište okrivljenog organa ili pravnog lica.

Ako nije poznato ni mjesto izvršenja prekršaja ni prebivalište ili boravište okrivljenog, nadležan je prvostepeni organ na čijem se području okrivljeni pronađe, ili uhvati ili se sam prijavi.

Kumulacija mjesne nadležnosti

Član 99.

Ako je isto lice okrivljeno za više prekršaja, pa su za vođenje prekršajnog postupka nadležna dva ili više prvostepenih organa, nadležan je onaj prvostepeni organ koji je po zahtjevu ovlašćenog organa prvi započeo postupak, a ako postupak još nije započet - prvostepeni organ kome je prvo podnijet zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka.

Spajanje i razdvajanje prekršajnog postupka

Član 100.

Za saizvršioce nadležan je, po pravilu, prvostepeni organ koji je, kao nadležan za jednog od njih, prvi započeo postupak.

Ustupanje predmeta

Član 101.

Mjesno nadležan prvostepeni organ može predmet ustupiti drugom nadležnom prvostepenom organu na čijem području učinilac prekršaja ima prebivalište ili boravište, ili na čijem se području nalazi sjedište okrivljenog organa ili pravnog lica, ako je očigledno da će se time brže i ekonomičnije sprovesti postupak i ako propis kojim je prekršaj određen važi i na tom području.

Prije ustupanja predmeta mjesno nadležni prvostepeni organ saslušaće svjedoke i izvesti druge dokaze

predložene u zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka, a po potrebi i druge dokaze, ako se ti svjedoci ili drugi dokazi nalaze u njegovom području.

Prenošenje mjesne nadležnosti

Član 102.

Kad je nadležni prvostepeni organ iz pravnih ili stvarnih razloga spriječen da postupa u određenom predmetu dužan je da o tome izvijesti Vijeće koje će odrediti drugi stvarno nadležni organ.

Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana nije dozvoljena žalba.

Ustupanje u slučaju nenadležnosti

Član 103.

Prvostepeni organ je dužan da po službenoj dužnosti pazi na svoju stvarnu nadležnost i čim primjeti da nije nadležan oglasiće se nenadležnim i bez odlaganja ustupiće predmet nadležnom prvostepenom organu ili drugom nadležnom organu.

Prvostepeni organi se mogu oglasiti mjesno nenadležnim samo u postupku ispitivanja uslova za pokretanje prekršajnog postupka u smislu člana 126 ovog zakona.

Ako prvostepeni organ kome je predmet ustupljen kao nadležnom smatra da je nadležan prvostepeni organ koji mu je predmet ustupio pokrenuće postupak za rješavanje sukoba nadležnosti.

Rješavanje sukoba nadležnosti

Član 104.

O sukobu nadležnosti između prvostepenih organa rješava Vijeće.

Dok se ne riješi sukob nadležnosti između prvostepenih organa, svaki od njih je dužan da preduzme one radnje u postupku za koje postoji opasnost od odlaganja.

Protiv rješenja kojim je odlučeno o sukobu nadležnosti nije dozvoljena žalba.

Izuzeće

Član 105.

Sudija, ovlašćeni službenik ili drugo lice koje učestvuje u prekršajnom postupku izuzeće se po službenoj dužnosti ili na zahtjev okrivljenog ili oštećenog kad postoji neki od osnova za izuzeće.

U odnosu na izuzeće i druga pitanja u vezi sa tim, shodno se primjenjuju odredbe o izuzeću Zakona o krivičnom postupku.

GLAVA XII

OKRIVLJENI I OŠTEĆENI I NJIHOVO ZASTUPANJE

Član 106.

Okrivljeni je lice protiv koga se vodi prekršajni postupak.

Okrivljeni ima pravo da sam ili preko svog branioca podnosi dokaze, stavlja predloge i koristi pravna sredstva predviđena ovim zakonom.

Odredbe o braniocu iz Zakona o krivičnom postupku shodno se primjenjuju i u prekršajnom postupku.

Član 107.

Za okrivljeni organ ili pravno lice u prekršajnom postupku učestvuje njegov predstavnik, koji je ovlašćen da preduzima sve radnje koje može preduzeti sam okrivljeni.

Član 108.

Zastupnik okrivljenog organa ili pravnog lica ne može biti odgovorno lice u organu ili pravnom licu protiv koga se vodi postupak za isti prekršaj niti lice koje se u istoj stvari saslušava kao svjedok.

Član 109.

Oštećeni u smislu ovog zakona je lice čije je lično ili imovinsko pravo povrijeđeno ili ugroženo prekršajem.

Oštećeni ima pravo da sam ili preko svog zakonskog zastupnika ili punomoćnika:

- 1) podnosi zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka;
- 2) podnosi dokaze, stavlja predloge i ističe imovinskopravni zahtjev za naknadu štete ili vraćanje stvari;
- 3) izjavljuje žalbu na rješenje koje je donijeto povodom njegovog zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka.

GLAVA XIII

PODNESCI I ZAPISNICI

Član 110.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, pravni ljevovi i drugi podnesci predaju se pismeno ili se daju usmeno na zapisnik kod organa za prekršaje.

Prvostepeni organ vodi zapisnik za svaku radnju koju preduzima u toku postupka.

Odredbe o podnescima i zapisnicima Zakona o krivičnom postupku shodno se primjenjuju i u prekršajnom postupku.

GLAVA XIV

ROKOVI I VRAĆANJE U PREDAŠNJE STANJE

Član 111.

Ako rokovi nijesu određeni zakonom određuje ih prvostepeni organ i Vijeće s obzirom na okolnosti slučaja.

Rok koga odredi organ iz stava 1 ovog člana može se iz opravdanih razloga produžiti na predlog zainteresovanog lica koji se podnosi prije isteka roka čije se produženje traži.

Protiv rješenja u vezi predloga za produženje roka nije dozvoljena žalba.

Odredbe Zakona o krivičnom postupku o rokovima shodno se primjenjuju i u prekršajnom postupku.

Član 112.

Kada lice koje ima pravo na žalbu protiv rješenja o prekršaju iz opravdanih razloga propusti rok određen za podnošenje žalbe dozvoliće mu se vraćanje u predašnje stanje ako u roku od tri dana po prestanku razloga koji je

prouzrokovao propuštanje podnese predlog za povraćaj u predašnje stanje i ako istovremeno s predlogom dostavi žalbu.

Nakon proteka 30 dana od dana propuštanja roka za podnošenje žalbe nije dozvoljeno vraćanje u predašnje stanje.

Član 113.

O predlogu za vraćanje u predašnje stanje odlučuje organ za prekršaje koji je donio rješenje protiv koga se izjavljuje žalba.

Član 114.

Predlog za vraćanje u predašnje stanje ne zadržava izvršenje rješenja o prekršaju, ali prvostepeni organ ili Vijeće može odlučiti da se zastane sa izvršenjem do donošenja odluke po predlogu za vraćanje u predašnje stanje.

GLAVA XV

TROŠKOVI PREKRŠAJNOG POSTUPKA

Član 115.

Troškovi prekršajnog postupka su izdaci učinjeni u toku ili povodom prekršajnog postupka.

Troškovi prekršajnog postupka su:

- 1) troškovi za svjedoke, vještake i tumače;
- 2) troškovi uviđaja;
- 3) podvozni troškovi okrivljenog;
- 4) izdaci za privođenje okrivljenog;
- 5) podvozni i putni troškovi službenih lica;
- 6) nužni izdaci oštećenog ili njegovog zakonskog zastupnika i nagrada i nužni izdaci njegovog punomoćnika ako je takvo zastupanje bilo potrebno;
- 7) nagrada i nužni izdaci branioca;
- 8) paušalni iznos.

Troškovi iz tač. 1, 2, 4 i 5 stav 1 ovog člana prethodno terete sredstva prvostepenog organa za prekršaje a naplaćuju se od lica koje je po odredbama ovog zakona dužno da ih snosi sa kamatom po eskontnoj stopi koju utvrđuje Narodna banka Jugoslavije uvećanoj za 20%.

Član 116.

Odredbe Uredbe o naknadi troškova u sudskim postupcima shodno se primjenjuju i u prekršajnom postupku.

GLAVA XVI

IMOVINSKOPRAVNI ZAHTJEV

Član 117.

Oštećeni može u prekršajnom postupku do donošenja rješenja o prekršaju podnijeti imovinskopravni zahtjev za

naknadu štete ili za vraćanje oduzetog predmeta.

Član 118.

Prvostepeni organ može imovinskopravni zahtjev oštećenog riješiti u cjelosti ili djelimično.

Ako prvostepeni organ ne raspolaže dokazima za potpuno rješenje imovinskopravnog zahtjeva uputiće oštećenog da može zahtjev ili njegov dio ostvarivati u parničnom postupku.

Oštećeni će se uvijek uputiti da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku ako se protiv okrivljenog obustavlja prekršajni postupak ili je zahtjev odbačen.

Član 119.

U rješenju o prekršaju odrediće se rok u kome je okrivljeni dužan naknaditi štetu, s tim što taj rok ne može biti kraći od 15 niti duži od 30 dana od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju.

Na rješenje o prekršaju u dijelu kojim je odlučeno o imovinskopravnom zahtjevu oštećeni nema pravo žalbe.

GLAVA XVII

DONOŠENJE I SAOPŠTAVANJE ODLUKA

Član 120.

Odluke o prekršajnom postupku donose se u obliku rješenja i naredbe.

Član 121. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Odluke se saopštavaju po pravilu odmah nakon donošenja.

Odluke se saopštavaju zainteresovanim licima usmeno ako su prisutna.

Kad je odluka usmeno saopštena to će se konstatovati u zapisniku a lice kome je saopšteno potvrdiće to svojim potpisom.

Zainteresovanim licima kojima je odluka usmeno saopštena dostaviće se prepis rješenja ako to ona zahtijevaju.

Lica koja ne zahtijevaju dostavljanje prepisa rješenja poučiće se o pravu na žalbu i o roku na žalbu.

Pismeni otpравak rješenja u slučaju iz stava 4 ovog člana izradiće se u roku od tri dana od dana usmenog saopštenja, a odmah, ako se određuje izvršenje rješenja o prekršaju prije njegove pravosnažnosti.

Kad su se stranke odrekle prava na žalbu prepis rješenja o prekršaju ne mora imati obrazloženje.

Odluke drugostepenog organa za prekršaje

Član 122.

Drugostepeni organ donosi odluke u vijeću sastavljenom od trojice sudija, od kojih je jedan predsjednik.

Odluke vijeća donose se poslije usmenog vijećanja i glasanja većinom glasova članova vijeća.

Predsjednik vijeća rukovodi vijećanjem i glasanjem i glasa posljednji. On je dužan da se stara da se sva pitanja svestrano i potpuno razmotre.

Ako se u pogledu pojedinih pitanja o kojima se glasa glasovi podijele na više različitih mišljenja, tako da ni jedno od njih nema većinu, razdvojiće se i pitanja i glasanje će se ponavljati dok se ne postigne većina. Ako se na

taj način ne postigne većina, odluka će se donijeti tako što će se glasovi koji su najnepovoljniji za okrivljenog pribrojati glasovima koji su od ovih manje nepovoljni, sve dok se ne postigne većina.

Članovi vijeća ne mogu odbiti da glasaju o pitanjima koja postavi predsjednik vijeća, ali član vijeća koji je glasao da se prekršajni postupak obustavi i ostao u manjini, nije dužan da glasa o kazni. Ako ne glasa, uzeće se kao da je pristao na glas koji je za okrivljenog najpovoljniji.

Vijećanje i glasanje vrši se u nejavnoj sjednici.

U prostoriji u kojoj se vrši vijećanje i glasanje mogu biti prisutni samo članovi vijeća i zapisničar.

GLAVA XVIII

DOSTAVLJANJE PISMENA I RAZMATRANJE SPISA

Član 123.

Na dostavljanje pismena i razmatranje spisa o prekršajnom postupku, shodno se primjenjuju odredbe Zakona o krivičnom postupku, ukoliko ovim zakonom nije drukčije određeno.

GLAVA XIX

POKRETANJE PREKRŠAJNOG POSTUPKA

Podnosilac zahtjeva

Član 124.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnosi ovlašćeni organ ili oštećeni (u daljem tekstu: podnosilac zahtjeva).

Ovlašćeni organi iz stava 1 ovog člana su organi uprave, ovlašćeni inspektori, državni tužilac i drugi organi i organizacije koje vrše javna ovlašćenja u čiju nadležnost spada neposredno izvršenje ili nadzor nad izvršenjem propisa u kojima su prekršaji predviđeni.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnosilac je obavezan podnijeti odmah po saznanju za prekršaje i učinioca, a najkasnije u roku od 60 dana.

Sadržina zahtjeva

Član 125.

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnosi se pismeno i sadrži:

- 1) naziv ili ime i prezime podnosioca zahtjeva i njegovu adresu;
- 2) naziv prvostepenog organa za prekršaje kome se podnosi zahtjev;
- 3) osnovne podatke o okrivljenom: ime i prezime okrivljenog i njegovih roditelja, mjesto i datum rođenja, zanimanje, mjesto i adresu stanovanja i državljanstvo, ili naziv i sjedište okrivljenog organa ili pravnog lica, a za odgovorno lice u pravnom licu i funkciju koju obavlja u tom pravnom licu;
- 4) činjenični opis radnje iz koje proizilazi pravno obilježje prekršaja, vrijeme i mjesto izvršenja prekršaja i druge okolnosti potrebne da se prekršaj što tačnije odredi;
- 5) propis o prekršaju koji treba primijeniti;
- 6) predlog o dokazima koje treba izvesti, uz označenje imena i prezimena i adrese svjedoka, spisa koje treba

pročitati i predmeta koji služe kao dokaz;

7) potpis i pečat podnosioca zahtjeva.

Kad zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnosi fizičko lice, zahtjev ne mora sadržati propis o prekršaju koji treba primijeniti.

U svojstvu oštećenog fizičko lice može podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka i usmeno na zapisnik.

Neuredan zahtjev

Član 126. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnosi se u onoliko primjeraka koliko ima okrivljenih i jedan primjerak za prvostepeni organ.

Ako zahtjev ne sadrži sve podatke iz člana 125 ovog zakona, ili nije dostavljen u dovoljnom broju primjeraka, zatražiće se od podnosioca zahtjeva da ga u određenom roku dopuni, ili dostavi ostale primjerke. U slučaju da podnosilac zahtjeva ne otkloni nedostatke u određenom roku, smatraće se da je odustao od zahtjeva i takav zahtjev će se odbaciti.

Rok iz stava 2 ovog člana ne može biti duži od osam dana.

Pokretanje prekršajnog postupka

Član 127. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Kad nadležni prvostepeni organ primi zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka ispitaće da li postoje uslovi za pokretanje postupka.

Ako ne odbaci zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka nadležni prvostepeni organ naredbom pokrenuće prekršajni postupak.

Odbacivanje zahtjeva

Član 128.

Kad prvostepeni organ utvrdi da ne postoje uslovi za pokretanje prekršajnog postupka, zahtjev će se rješenjem odbaciti.

Ne postoje uslovi za pokretanje prekršajnog postupka:

- 1) kad radnja opisana u zahtjevu nije prekršaj;
- 2) kad prvostepeni organ nije stvarno nadležan za vođenje prekršajnog postupka;
- 3) kad postoje osnovi koji isključuju odgovornost za prekršaj;
- 4) kad je nastupila zastarjelost za pokretanje prekršajnog postupka;
- 5) kad je zahtjev podnijelo neovlašćeno lice ili kad je zahtjev podnesen po isteku roka iz člana 124 stav 3 ovog zakona;
- 6) kad je zahtjev podnjet protiv lica kome je prebivalište ili boravište u inostranstvu, a njegovo prisustvo u postupku nije obezbijedeno;
- 7) kad postoje drugi zakonski razlozi zbog kojih se postupak ne može pokrenuti.

Rješenje iz stava 1 ovog člana dostaviće se podnosiocu zahtjeva, a oštećeni će se obavijestiti da imovinskopravni zahtjev može ostvariti u parnici.

GLAVA XX

PREKRŠAJNI POSTUPAK KOJI VODE ORGANI ZA PREKRŠAJE

Član 129. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Na prekršajni postupak organa za prekršaje primjenjuju se odredbe Zakona o krivičnom postupku, ukoliko ovim zakonom nije drukčije određeno.

GLAVA XXI

SKRAĆENI POSTUPAK

Član 130 ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Po zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka podnietog od strane ovlašćenog organa, a na osnovu neposrednog uvida i zapažanja ili na osnovu službenih i drugih podataka ili isprava sačinjenih prema službenoj evidenciji tih organa, za prekršaj za koji je propisana novčana kazna, rješenje o prekršaju može se donijeti u odsustvu podnosioca zahtjeva i okrivljenog, ukoliko se nijesu odazvali na uredno uručen poziv.

Ukoliko ovlašćeni organ ustanovi da je radi boljeg razjašnjenja stvari potrebno sprovesti i druge dokaze može odrediti i održati pretres.

Član 131("Sl. list RCG", br. 48/99)

Pod uslovom iz člana 130 stav 1 ovog zakona, rješenje o prekršaju mogu donijeti i područni organi za prekršaje, ako nađu da, s obzirom na prirodu prekršaja, okolnosti pod kojima je prekršaj učinjen i lična svojstva okrivljenog, treba izreći novčanu kaznu.

Član 132. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

U skraćenom postupku ne može se donijeti rješenje o prekršaju protiv maloljetnika, izreći zaštitne mjere obaveznog liječenja alkoholičara i narkomana i obaveznog psihijatrijskog liječenja, niti odlučivati o imovinsko-pravnom zahtjevu.

GLAVA XXII

RJEŠENJE O PREKRŠAJU

Donošenje rješenja

Član 133.

Prekršajni postupak se završava donošenjem rješenja o prekršaju.

Rješenjem o prekršaju okrivljeni se ili oglašava krivim ili se protiv njega postupak obustavlja.

Objektivni i subjektivni identitet

Član 134.

Rješenje o prekršaju mora biti zasnovano na činjenicama i dokazima koji su utvrđeni u postupku.

Rješenje o prekršaju odnosi se samo na lice protiv koga je podnesen zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka i

na činjenični opis prekršaja koji je naveden u zahtjevu.

Prvostepeni organ nije vezan za predloge i ocjene u pogledu pravne kvalifikacije prekršaja.

Obustavljanje postupka

Član 135.

Rješenje kojim se protiv okrivljenog obustavlja postupak donijeće se kad se utvrdi:

- 1) da podnosilac zahtjeva nije bio ovlašćen za njegovo podnošenje, ili da je protekao rok iz člana 124 stav 3 ovog zakona;
- 2) da prvostepeni organ nije stvarno nadležan za vođenje prekršajnog postupka;
- 3) da radnja koja se okrivljenom stavlja na teret nije prekršaj;
- 4) da postoje okolnosti koje isključuju prekršajnu odgovornost okrivljenog;
- 5) da je protiv okrivljenog, za isti prekršaj, već pravosnažno okončan prekršajni postupak;
- 6) da je okrivljeni u krivičnom postupku ili u postupku za privredni prestup pravosnažno oglašen krivim za djelo koje ima i obilježje prekršaja;
- 7) da okrivljeni ima diplomatski imunitet;
- 8) da je zahtjev podnjet protiv lica kome je prebivalište ili boravište u inostranstvu, a njegovo prisustvo u postupku nije obezbijeđeno;
- 9) da je nastupila zastarjelost za vođenje prekršajnog postupka;
- 10) da nema dokaza da je okrivljeni izvršio prekršaj;
- 11) da je okrivljeni u toku postupka umro, ili da je okrivljeni organ ili pravno lice prestalo da postoji;
- 12) da je podnosilac odustao od zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka.

Prekršajni postupak obustaviće se i u drugim slučajevima određenim ovim zakonom.

Član 136.

Kad se u prekršajnom postupku utvrdi da je okrivljeni izvršio prekršaj i da je odgovoran za njegovo izvršenje, donijeće se rješenje kojim se oglašava krivim.

Objavljivanje i sadržaj rješenja o prekršaju

Član 137.

Rješenje o prekršaju objavljuje se usmeno ako je okrivljeni prisutan.

Ako se rješenje o prekršaju objavljuje, u zapisnik se unosi samo izreka rješenja i konstatuje da je odluka usmeno saopštena, da je dato kratko obrazloženje odluke i uputstvo o pravnom lijeku.

Sadržina pismeno izrađenog rješenja o prekršaju

Član 138.

Rješenje o prekršaju mora se pismeno izraditi u roku od tri dana od dana donošenja.

Pismeno izrađeno rješenje sadrži: uvod, izreku i obrazloženje.

Uvod rješenja sadrži: naziv i sastav organa za prekršaje, ime, prezime i mjesto prebivališta okrivljenog ili firmu, naziv i sjedište okrivljenog organa ili pravnog lica, prekršaj koji je okrivljenom stavljen na teret, naziv podnosioca zahtjeva, da li je pretres bio javan, da li je okrivljeni prisustvovao pretresu, zakonski osnov po kome se rješenje donosi i datum donošenja rješenja.

Izreka rješenja sadrži: lične podatke o okrivljenom, odluku kojom je okrivljeni oglašen krivim ili kojom je protiv njega postupak obustavljen i odluku o troškovima postupka. U slučaju da je postupak vođen zbog više prekršaja u izreci će se navesti za koje se prekršaje postupak obustavlja, a za koje oglašava krivim.

U obrazloženju rješenja o prekršaju ukratko će se iznijeti sadržina zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka i sadržina odbrane okrivljenog, a zatim će se određeno i potpuno iznijeti koje činjenice i iz kojih razloga se uzimaju kao dokazane ili nedokazane uz ocjenu protivurječnih dokaza, razlozi iz kojih nijesu uvaženi, predlozi za izvođenje pojedinih dokaza i navešće se propisi na kojima se zasniva izreka rješenja. U pogledu troškova prekršajnog postupka navešće se na šta se oni odnose, u kom iznosu i osnov te odluke.

U obrazloženju rješenja kojim je okrivljeni oglašen krivim navešće se i okolnosti koje su cijenjene pri odmjeraivanju kazne, razlozi zbog kojih je kazna ublažena ili izrečena opomena, zaštitna mjera ili mjera oduzimanja imovinske koristi.

U obrazloženju rješenja kojim se protiv okrivljenog obustavlja postupak navešće se razlozi zbog kojih se obustavlja postupak i propis na osnovu kog je to učinjeno.

Izreka rješenja o prekršaju kojim se okrivljeni oglašava krivim

Član 139. ("Sl. list RCG", br. 29/94, 48/99)

Izreka rješenja o prekršaju kojim je okrivljeni oglašen krivim sadrži:

- 1) opis činjenica i okolnosti koje čine obilježje prekršaja i navođenje odredbe i propisa o prekršaju;
- 2) odluku o izrečenim sankcijama s pozivom na odredbe propisa koje su primijenjene;
- 3) odluku o mjeri oduzimanja imovinske koristi;
- 4) odluku o imovinskopravnom zahtjevu;
- 5) odluku o uračunavanju zadržavanja ili pritvora u izrečenu kaznu;
- 6) rok plaćanja novčane kazne, naknade štete i troškova postupka.

U izreci rješenja navešće se da će se novčana kazna, ako je okrivljeni u određenom roku ne plati, zamijeniti kaznom zatvora u određenom trajanju, sa naznakom broja zatvorskih dana, ili da će se naplatiti prinudnim izvršenjem.

Dostavljanje rješenja o prekršaju učesnicima u postupku

Član 140.

Ovjereni prepis rješenja o prekršaju dostavlja se licima koja imaju pravo na žalbu, sa uputstvom o ovom pravu.

Prepis rješenja o prekršaju neće se dostaviti okrivljenom i podnosiocu zahtjeva samo ako su se odrekli prava na žalbu i ako su izjavili da im se rješenje ne dostavlja.

Ispravljanje rješenja o prekršaju

Član 141.

Pogreške u pisanju imena i brojeva, kao i druge očigledne pogreške u pisanju i računanju u rješenju o prekršaju, ispravljaju se po službenoj dužnosti ili na predlog okrivljenog, podnosioca zahtjeva ili oštećenog.

Ispravke se vrše posebnim rješenjem i unose se u izvornik rješenja o prekršaju.

Ako su pogreške učinjene u izreci rješenja iz člana 139 ovog zakona ispravljani prepis rješenja dostaviće se licima koja imaju pravo na žalbu. U ovom slučaju rok za žalbu teče od dana dostavljanja ispravljenog prepisa rješenja.

Član 142.

Ako okrivljeni plati izrečenu novčanu kaznu u skraćenom postupku prije pravosnažnosti rješenja o prekršaju smatraće se da se odrekao prava na žalbu.

GLAVA XXIII

REDOVNI PRAVNI LJEKOVI

Pravo na žalbu

Član 143.

Protiv rješenja o prekršaju donijetog u prvom stepenu može se izjaviti žalba.

Žalba se izjavljuje u roku od osam dana od dana usmeno saopštene odluke u smislu člana 121 stav 5 ovog zakona ili od dana dostavljanja rješenja.

Član 144.

Žalba se izjavljuje Vijeću, a predaje prvostepenom organu koji je donio rješenje o prekršaju.

Član 145.

Pravo na žalbu imaju podnosilac zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka i okrivljeni.

U korist okrivljenog žalbu mogu izjaviti njegov branilac, bračni drug, srodnik po krvi u pravoj liniji, zakonski zastupnik, usvojlac i usvojenik.

Član 146.

Treće lice ima pravo žalbe samo u pogledu izrečene zaštitne mjere oduzimanja predmeta, ukoliko je oduzeti predmet njegova svojina.

Suspenzivno dejstvo žalbe

Član 147.

Blagovremeno izjavljena žalba odlaže izvršenje rješenja o prekršaju ukoliko ovim zakonom nije drukčije određeno.

Odricanje i odustajanje od žalbe

Član 148.

Ovlašćeno lice može se odreći prava na žalbu od dana objavljivanja rješenja o prekršaju, ili od dana dostavljanja njegovog prepisa sve do isteka roka za izjavljivanje žalbe.

Od izjavljene žalbe podnosilac može odustati sve do donošenja drugostepene odluke.

Odricanje i odustajanje od žalbe ne mogu se opozvati.

Sadržaj žalbe

Član 149.

Žalba treba da sadrži:

- 1) oznaku rješenja o prekršaju;
- 2) razloge žalbe;
- 3) obrazloženje razloga žalbe, i
- 4) potpis podnosioca žalbe.

U žalbi se mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi. Navodeći nove činjenice, podnosilac žalbe je dužan predložiti nove dokaze, a predlažući nove dokaze dužan je navesti činjenice koje treba dokazati.

Osnovi zbog kojih se rješenje može pobijati

Član 150.

Rješenje o prekršaju može se pobijati:

- 1) zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka;
- 2) zbog povrede materijalnih propisa o prekršajima;
- 3) zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- 4) zbog odluke o kazni, zaštitnoj mjeri, oduzimanju imovinske koristi, troškovima prekršajnog postupka i odluke o imovinskopравnom zahtjevu.

Bitne povrede odredaba prekršajnog postupka

Član 151. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Bitna povreda odredaba prekršajnog postupka postoji:

- 1) ako je rješenje o prekršaju donio stvarno nenadležan organ ili sudija koji nije vodio pretres, koji se morao izuzeti ili je bio izuzet;
- 2) ako okrivljenom prije donošenja rješenja o prekršaju nije obezbijeđeno pravo iz člana 64 ovog zakona;
- 3) ako okrivljeni ili oštećeni nijesu poučeni, ili ako im je uskraćeno pravo da na pretresu ili u toku izvođenja ostalih radnji upotrebljavaju svoj jezik i da na svom jeziku prate tok postupka;
- 4) ako je protivno zakonu bila isključena javnost na pretresu;
- 5) ako je povrijeđen propis prekršajnog postupka po pitanju da li je zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnesen od ovlašćenog organa ili oštećenog, ili u roku iz člana 124 stav 3 ovog zakona;
- 6) ako organ za prekršaje nije bio stvarno nadležan da rješava u toj stvari;

- 7) ako u cjelosti nije odlučeno o zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka ili ako je odlučeno mimo tog zahtjeva;
- 8) ako usmeno saopštena odluka nije unijeta u zapisnik;
- 9) ako se rješenje o prekršaju zasniva na dokazu na kome se po odredbama ovog zakona nije moglo zasnovati, osim ako je s obzirom na druge dokaze očigledno da bi i bez tog dokaza bilo donijeto isto rješenje o prekršaju;
- 10) ako je rješenjem o prekršaju povrijeđena odredba člana 134 stav 2 ovog zakona;
- 11) ako je izreka rješenja o prekršaju nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima rješenja, ili ako rješenje uopšte nema razloga ili u njemu nijesu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi potpuno nejasni ili u znatnoj mjeri protivrječni, ili ako o odlučnim činjenicama postoji znatna protivrječnost između onoga što se navodi u razlozima rješenja o sadržini isprava ili zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Bitna povreda odredaba prekršajnog postupka postoji i ako sudija ili ovlašćeni službenik za vrijeme pripremanja usmenog pretresa ili u toku pretresa ili prilikom donošenja rješenja o prekršaju nije primijenio ili je pogrešno primijenio koju odredbu ovog zakona ili je na usmenom pretresu povrijedio pravo odbrane, a to je bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje rješenja o prekršaju.

Povreda materijalnih propisa o prekršajima

Član 152.

Povreda materijalnih propisa o prekršajima postoji ako je povrijeđen propis po pitanju:

- 1) da li je radnja za koju se okrivljeni goni prekršaj;
- 2) da li ima okolnosti koje isključuju odgovornost za prekršaj;
- 3) da li ima okolnosti koje isključuju prekršajno gonjenje, a naročito da li je nastupila zastarjelost prekršajnog gonjenja ili je stvar već pravosnažno riješena;
- 4) da li je u pogledu prekršaja koji je predmet zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka primijenjen zakon ili drugi propis koji se ne može primijeniti;
- 5) da li je odlukom o kazni, opomeni, zaštitnoj mjeri ili mjeri oduzimanja imovinske koristi prekoračeno ovlašćenje koje se ima po zakonu;
- 6) da li su povrijeđene odredbe o uračunavanju zadržavanja ili pritvora u kaznu.

Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

Član 153.

Rješenje o prekršaju može se pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kad je neka odlučna činjenica pogrešno utvrđena ili nije utvrđena.

Nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji kad na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi.

Pobijanje rješenja o prekršaju zbog odluke o prekršajnim sankcijama, oduzimanju imovinske koristi, troškovima prekršajnog postupka i imovinskopravnom zahtjevu

Član 154.

Rješenje o prekršaju može se pobijati zbog odluke o kazni kad tom odlukom nije prekoračeno zakonsko

ovlašćenje iz člana 152 stav 1 tačka 5 ovog zakona ali prvostepeni organ nije pravilno odmjerio kaznu s obzirom na okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja i zbog toga što je prvostepeni organ primijenio ili nije primijenio odredbe o ublažavanju kazne, o oslobođenju od kazne, ili što nije izrekao opomenu iako su za to postojali zakonski uslovi.

Rješenje o prekršaju u pogledu zaštitne mjere ili oduzimanja imovinske koristi može se pobijati ako ne postoji povreda zakona, ali je prvostepeni organ nepravilno izrekao ove mjere ili ih nije izrekao iako su za to postojali zakonski uslovi.

Odluka o troškovima prekršajnog postupka i odluka o imovinskopravnim zahtjevima može se pobijati kad je prvostepeni organ o ovim pitanjima donio odluku protivno odredbama ovog zakona.

Postupak po žalbi

Član 155.

Neblagovremenu ili nedozvoljenu žalbu odbaciće prvostepeni organ koji je donio rješenje o prekršaju.

Neblagovremena je žalba ako je izjavljena poslije zakonskog roka.

Nedozvoljena je žalba ako ju je izjavilo lice koje nije na to ovlašćeno ili lice koje se odreklo žalbe ili koje je jednom odustalo od žalbe, ili ako žalba po zakonu nije dozvoljena.

Prvostepeni organ povodom žalbe može sam donijeti novo rješenje ili preinačiti ranije rješenje na osnovu već izvedenih dokaza, ukoliko se time ne ugrožavaju prava trećih lica.

Granice ispitivanja prvostepenog rješenja o prekršaju i odluka drugostepenog organa

Član 156.

Vijeće ispituje rješenje o prekršaju u dijelu koji se pobija žalbom, ali uvijek po službenoj dužnosti pazi:

- 1) da li je žalba blagovremena i dozvoljena;
- 2) da li postoji bitna povreda odredaba prekršajnog postupka iz člana 151 stav 1 ovog zakona;
- 3) da li je na štetu okrivljenog povrijeđen propis o prekršaju.

Ako blagovremena i dozvoljena žalba izjavljena u korist okrivljenog ne sadrži razloge žalbe i obrazloženje tih razloga ispitivanje će se ograničiti u pogledu povreda iz stava 1 tač. 2 i 3 ovog člana, kao i na ispitivanje odluke o kazni, zaštitnoj mjeri i oduzimanju imovinske koristi.

Član 157.

Ako Vijeće nađe da je žalba neblagovremena ili nedozvoljena odbaciće je.

Rješavajući po žalbi, Vijeće može rješenje o prekršaju potvrditi, preinačiti ili ukinuti.

Potvrđivanje prvostepenog rješenja

Član 158.

Vijeće će odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostepeno rješenje kad utvrdi da ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje pobija, niti povrede zakona iz člana 156 ovog zakona.

Preinačenje prvostepenog rješenja

Član 159.

Prvostepeno rješenje o prekršaju preinačiće se ako se nađe da su odlučne činjenice pravilno utvrđene i da se s obzirom na utvrđeno činjenično stanje po pravilnoj primjeni propisa ima donijeti drukčije rješenje ili ako se nađe da postoje takve povrede propisa koje se mogu otkloniti bez ukidanja prvostepenog rješenja ili ako se nađe da prilikom odmjeravanja kazne, ili izricanja zaštitne mjere nijesu uzete u obzir sve okolnosti koje su od uticaja za pravilno odmjeravanje kazne ili za zakonito izricanje zaštitne mjere ili kad okolnosti koje su uzete u obzir nijesu pravilno ocijenjene.

Ukidanje prvostepenog rješenja

Član 160.

Vijeće će uvažavajući žalbu ukinuti prvostepeno rješenje i predmet vratiti prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje ako utvrdi da postoji bitna povreda odredaba prekršajnog postupka, koja je bila ili je mogla biti od uticaja na zakonito rješavanje prekršajne stvari, ili ako smatra da zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja treba dopuniti ili provesti novi postupak, ili ako je prekršajni postupak obustavljen zbog pogrešne ocjene dokaza ili pogrešne primjene materijalnog prava. Iz istih razloga može se prvostepeno rješenje i djelimično ukinuti, ako se pojedini djelovi rješenja mogu izdvojiti bez štete za pravilno odlučivanje.

Dejstvo žalbe u korist saokrivljenih

Član 161.

Kad Vijeće povodom ma čije žalbe izjavljene protiv rješenja o prekršaju utvrdi da su razlozi zbog kojih je donio rješenje u korist okrivljenog od koristi i za kojeg od okrivljenih koji nije izjavio žalbu ili je nije izjavio u tom pravcu, postupiće po službenoj dužnosti kao da takva žalba postoji.

Član 162.

U obrazloženju rješenja Vijeće će cijeniti žalbene navode i ukazaće na povrede zakona koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

Kad se prvostepeno rješenje ukida zbog povreda odredaba prekršajnog postupka, u obrazloženju će se navesti koje su odredbe povrijeđene i u čemu se sastoji povreda.

Kad se prvostepeno rješenje ukida zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja navešće se u čemu se sastoje nedostaci, ili zašto su novi dokazi i nove činjenice važne za donošenje pravilnog rješenja.

Član 163.("Sl. list RCG", br. 38/96)

Vijeće ne može preinačiti rješenje na štetu okrivljenog ako je samo on izjavio žalbu.

Dostavljanje drugostepenog rješenja

Član 164.

Vijeće će vratiti sve spise prvostepenom organu sa dovoljnim brojem ovjerenih prepisa svog rješenja radi dostavljanja okrivljenom, podnosiocu zahtjeva i drugim zainteresovanim licima.

Dužnost prvostepenog organa za prekršaje

Član 165.

U ponovljenom postupku prvostepeni organ dužan je da izvede sve radnje i raspravi sva sporna pitanja na koja mu je ukazalo Vijeće, a ako je prvostepeno rješenje o prekršaju djelimično ukinuto u ponovnom postupku - izvodiće se samo radnje i raspravljati sporna pitanja koja se odnose na ukinuti dio rješenja.

U ponovljenom postupku mogu se isticati nove činjenice i predlagati novi dokazi.

GLAVA XXIV

VANREDNI PRAVNI LJJEKOVI

Ponavljanje prekršajnog postupka

Dopuštenost ponavljanja postupka

Član 166.

Na zahtjev kažnjenog lica ili njegovog branioca prekršajni postupak završen pravosnažnim rješenjem o prekršaju ponoviće se:

- 1) ako se dokaže da je rješenje o prekršaju zasnovano na lažnoj ispravi ili na lažnoj izjavi svjedoka, vještaka ili tumača;
- 2) ako se dokaže da je do rješenja o prekršaju došlo zbog krivičnog djela sudije, ovlašćenog službenika ili drugog lica koje je učestvovalo u postupku;
- 3) ako se utvrdi da je neko lice za istu radnju već pravosnažno kažnjeno u prekršajnom postupku ili prije donošenja rješenja o prekršaju oglašeno krivim u krivičnom postupku ili u postupku za privredni prestup;
- 4) ako se iznesu nove činjenice ili podnesu novi dokazi koji bi sami za sebe ili u vezi sa ranijim dokazima doveli do drukčijeg rješenja o prekršaju da su bili poznati u ranijem postupku.

U slučajevima iz tač. 1 i 2 stava 1 ovog člana mora se pravosnažnom presudom dokazati da su navedena lica oglašena krivim za krivična djela. Ako se postupak protiv lica ne može povesti zato što su umrla ili što postoje okolnosti koje isključuju krivično gonjenje, činjenice iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana mogu se utvrditi i drugim dokazom.

Podnošenje zahtjeva za ponavljanje postupka

Član 167.

Poslije smrti okrivljenog zahtjev za ponavljanje postupka mogu podnijeti njegov bračni drug, djeca, roditelji ili zakonski zastupnik.

Član 168.

Zahtjev za ponavljanje prekršajnog postupka može se podnijeti u roku od 30 dana od dana saznanja za razloge iz člana 166 ovog zakona.

Istekom roka od jedne godine od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju ne može se podnijeti zahtjev za ponavljanje prekršajnog postupka.

Postupak po zahtjevu

Član 169.

U zahtjevu za ponavljanje prekršajnog postupka navešće se razlozi za ponavljanje postupka i dokazi kojima će se utvrditi postojanje razloga na kojima se zahtjev zasniva.

Član 170.

O zahtjevu za ponavljanje prekršajnog postupka odlučuje organ koji je donio prvostepeno rješenje o prekršaju.

Prvostepeni organ odbaciće zahtjev za ponavljanje prekršajnog postupka ako nađe da je neblagovremen,

nepotpun ili da je podnesen od neovlašćenog lica.

Ako zahtjev za ponavljanje prekršajnog postupka ne bude odbačen, primjerak zahtjeva dostaviće se podnosiocu zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka da u roku od osam dana podnese odgovor na zahtjev.

Kad prvostepeni organ primi odgovor ili kad protekne rok za davanje odgovora, prikupiće dokaze koji su navedeni u zahtjevu i odgovoru, i na osnovu tih dokaza odlučiće o zahtjevu.

Odluke povodom zahtjeva za ponavljanje postupka

Član 171.

Na osnovu rezultata izvedenih dokaza prvostepeni organ uvažiće zahtjev i dozvoliće ponavljanje prekršajnog postupka ili će zahtjev odbiti.

Ako prvostepeni organ nađe da razlozi zbog kojih je dozvolio ponavljanje postupka postoje i kod nekog od drugih okrivljenih koji nijesu podnijeli zahtjev za ponavljanje postupka, postupiće kao da je takav zahtjev podnesen.

U rješenju kojim se dozvoljava ponavljanje prekršajnog postupka odrediće se održavanje novog pretresa, a može se odlučiti da se prekine ili odloži izvršenje rješenja o prekršaju protiv kojeg je ponavljanje dozvoljeno.

Protiv rješenja kojim je dozvoljeno ponavljanje postupka nije dozvoljena posebna žalba.

Član 172.

Za vođenje novog postupka, po osnovu rješenja kojim je dozvoljeno ponavljanje prekršajnog postupka važe iste odredbe kao i za raniji postupak. U novom postupku organ za prekršaje nije vezan za rješenja donesena u ranijem postupku.

Rješenjem o prekršaju, donesenom u novom postupku, odrediće se da se ranije rješenje stavlja van snage u cjelosti ili djelimično ili da se ostavlja na snazi.

ZAHTJEV ZA VANREDNO PREISPITIVANJE PRAVOSNAŽNOG RJEŠENJA O PREKRŠAJU

Dopuštenost zahtjeva

Član 173.

Zahtjev za vanredno preispitivanje pravosnažnog rješenja o prekršaju može se podnijeti protiv drugostepenog pravosnažnog rješenja o prekršaju zbog povrede zakona, a u slučaju i pod uslovima određenim ovim zakonom.

Okrivljeni koji nije koristio redovni pravni lijek protiv prvostepenog rješenja o prekršaju ne može podnijeti zahtjev za vanredno preispitivanje pravosnažnog rješenja o prekršaju, osim kad je samo po žalbi podnosioca zahtjeva izrečena strožija prekršajna sankcija iz člana 174 ovog zakona.

Slučajevi u kojima je dopušten zahtjev za vanredno preispitivanje rješenja

Član 174.

Zahtjev za vanredno preispitivanje drugostepenog rješenja može se podnijeti kad je izrečena:

- kazna zatvora;
- zaštitna mjera zabrane vršenja samostalne djelatnosti;
- zaštitna mjera zabrane upravljanja vozilom na motorni pogon vozaču po zanimanju, i

- zaštitna mjera obaveznog liječenja alkoholičara i narkomana.

Razlozi za podnošenje zahtjeva

Član 175.

Zahtjev za vanredno preispitivanje drugostepenog rješenja o prekršaju može se podnijeti u sljedećim slučajevima:

- 1) zbog povrede materijalnog prava na štetu kažnjene predviđene u članu 152 ovog zakona, i
- 2) zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka predviđene u članu 151 ovog zakona.

Ovlašćenje za podnošenje zahtjeva

Član 176.

Zahtjev za vanredno preispitivanje pravosnažnog rješenja o prekršaju mogu podnijeti kažnjeni, njegov branilac i zakonski zastupnik.

Rok za podnošenje zahtjeva

Član 177.

Zahtjev za vanredno preispitivanje pravosnažnog rješenja o prekršaju podnosi se u roku od 15 dana od dana prijema rješenja o prekršaju donesenog u drugom stepenu.

Zahtjev za vanredno preispitivanje pravosnažnog rješenja o prekršaju podnosi se pismeno Vrhovnom sudu.

Odlučivanje o zahtjevu

Član 178.

O zahtjevu za vanredno preispitivanje pravosnažnog rješenja o prekršaju odlučuje Vrhovni sud.

Član 179.

Vrhovni sud rješava o zahtjevu za vanredno preispitivanje rješenja o prekršaju u nejavnoj sjednici, u vijeću sastavljenom od tri sudije.

Odluke povodom zahtjeva

Član 180.

Predsjednik vijeća Vrhovnog suda odbaciće zahtjev koji je neblagovremen, nedozvoljen ili je podnesen od neovlašćenog lica.

Član 181.

Vrhovni sud će odbiti, kao neosnovan, zahtjev za vanredno preispitivanje rješenja o prekršaju ako nađe da ne postoje razlozi iz člana 175 ovog zakona.

Ako Vrhovni sud utvrdi da je zahtjev za vanredno preispitivanje rješenja o prekršaju osnovan, ukinuće ili preinačiti prvostepeno i drugostepeno rješenje o prekršaju ili samo drugostepeno, ukinuti u cjelini ili djelimično prvostepeno i drugostepeno rješenje o prekršaju i predmet vratiti prvostepenom organu na ponovno odlučivanje.

Ako Vrhovni sud nađe da razlozi zbog kojih je donio odluku u korist okrivljenog postoje i kod nekog od drugih okrivljenih koji nijesu podnijeli zahtjev ili ga nijesu podnijeli u tom pravcu, postupiće kao da je takav zahtjev

podnesen.

Član 182.

Kad je predmet vraćen na ponovno odlučivanje prvostepeni organ je dužan da izvede sve radnje u postupku i raspravi sva pitanja na koja je ukazao Vrhovni sud.

U novom postupku mogu se iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi.

ZAHTJEV ZA ZAŠTITU ZAKONITOSTI

Podnošenje zahtjeva za zaštitu zakonitosti

Član 183.

Protiv pravosnažnog rješenja o prekršaju može se podnijeti zahtjev za zaštitu zakonitosti ako je povrijeđen zakon ili drugi propis o prekršaju.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti podnosi Državni tužilac Republike Crne Gore (u daljem tekstu: državni tužilac).

Zahtjev za zaštitu zakonitosti ne može se podnijeti ako je Vrhovni sud odlučivao po zahtjevu za vanredno preispitivanje rješenja o prekršaju.

Zahtjev za zaštitu zakonitosti može se podnijeti u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju.

Odlučivanje po zahtjevu

Član 184.

O zahtjevu za zaštitu zakonitosti odlučuje Vrhovni sud u nejavnoj sjednici u vijeću sastavljenom od tri sudije.

O sjednici sud će uvijek obavijestiti državnog tužioca.

Odlučivanje po zahtjevu

Član 185.

Pri rješavanju o zahtjevu za zaštitu zakonitosti, Vrhovni sud će se ograničiti samo na ispitivanje povreda propisa iz zahtjeva državnog tužioca.

Vrhovni sud će odbiti zahtjev za zaštitu zakonitosti kao neosnovan ako utvrdi da ne postoji povreda propisa na koju se ukazuje u zahtjevu.

Kad sud utvrdi da je zahtjev za zaštitu zakonitosti osnovan, preinačiće pravosnažno rješenje ili ukinuti u cjelosti ili djelimično prvostepeno i drugostepeno rješenje i predmet vratiti na ponovnu odluku prvostepenom organu, ili će se ograničiti samo na to da utvrdi povredu propisa.

Član 186.

Ako je zahtjev za zaštitu zakonitosti podnjet na štetu kažnjelog, a Vrhovni sud nađe da je osnovan, utvrdiće samo da postoji povreda zakona, ne mijenjajući pravosnažnu odluku.

Ako Vrhovni sud nađe da razlozi zbog kojih je donio odluku u korist kažnjelog postoje i za kojeg od kažnjenih saizvršioaca u pogledu kojih nije podnjet zahtjev za zaštitu zakonitosti, postupiće po službenoj dužnosti, kao da takav zahtjev postoji.

Ako je zahtjev za zaštitu zakonitosti podnjet u korist kažnjelog, Vrhovni sud je pri donošenju odluke vezan zabranom propisanom članom 163 st. 1 ovog zakona.

Dostavljanje presude

Član 187.

Odluka Vrhovnog suda u potrebnom broju primjeraka dostavlja se prvostepenom organu, preko organa koji je rješavao u drugom stepenu.

Ako je pravosnažno rješenje o prekršaju ukinuto i predmet vraćen na ponovno vođenje prekršajnog postupka, za osnovu će se uzeti raniji zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka.

Prvostepeni organ je dužan da izvede sve procesne radnje i da raspravi pitanja na koja mu je ukazao Vrhovni sud.

U novom postupku mogu se isticati nove činjenice i predlagati novi dokazi.

GLAVA XXV

POSTUPAK PREMA MALOLJETNICIMA

Primjena postupka

Član 188.

U prekršajnom postupku prema maloljetniku primjenjuju se odredbe ove glave, a ostale odredbe prekršajnog postupka predviđene ovim zakonom samo ako nijesu u suprotnosti sa ovim odredbama.

Hitnost postupka

Član 189.

Prekršajni postupak prema maloljetniku je hitan.

Prije izricanja vaspitne mjere ili kazne prema maloljetniku pribaviće se mišljenje nadležnog organa starateljstva.

Kod preduzimanja radnji prema maloljetnom učiniocu prekršaja u njegovom prisustvu, a naročito pri njegovom ispitivanju, lica koja učestvuju u postupku dužna su da postupaju obazrivo, vodeći računa o duševnoj razvijenosti, osjetljivosti i ličnim svojstvima maloljetnika.

Pozivanje maloljetnika

Član 190.

Maloljetnik se poziva preko roditelja, ili staratelja osim ako to nije moguće zbog potrebe hitnog postupanja ili iz drugih opravdanih razloga.

Ako se maloljetnik ne poziva preko roditelja, ili staratelja, prvostepeni organ koji vodi prekršajni postupak obavijestiće ih o pokretanju postupka.

Obaveza svjedočenja

Član 191.

Niko ne može biti oslobođen od dužnosti da svjedoči o okolnostima potrebnim za ocjenjivanje duševne razvijenosti maloljetnika, upoznavanje njegove ličnosti i prilika u kojima živi.

Izdvajanje postupka

Član 192.

Kad je maloljetnik učestvovao u izvršenju prekršaja zajedno sa punoljetnim licima, postupak prema njemu će se izdvojiti i sprovesti po odredbama ove glave.

Postupak prema maloljetniku može se voditi zajedno sa postupkom protiv punoljetnih lica i sprovesti po opštim odredbama ovog zakona, samo ako je spajanje postupka neophodno za svestrano razrješenje stvari.

Prava roditelja i staralaca

Član 193.

U postupku prema maloljetnicima, organ starateljstva i roditelji, ili staralac maloljetnika imaju pravo da se upoznaju sa tokom postupka, da u toku postupka stavljaju predloge i da ukazuju na činjenice i dokaze koji su od važnosti za donošenje pravilne odluke.

Cjelishodnost pokretanja i vođenja postupka

Član 194. ("Sl. list RCG", br. 29/94)

Prvostepeni organ za prekršaje može odlučiti da se ne pokrene prekršajni postupak protiv maloljetnika, ili da se pokrenuti postupak obustavi ako smatra da to ne bi bilo cjelishodno zbog prirode prekršaja, ranijeg života maloljetnika i njegovih ličnih svojstava.

U slučaju iz stava 1 ovog člana rješenjem će se odbaciti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sa obrazloženjem zbog čega je zahtjev odbačen, a o izvršenom prekršaju obavijestiti se roditelji maloljetnika, ili staralac i organ starateljstva radi preduzimanja mjera u okviru njihovih ovlašćenja.

Pravo na podnošenje žalbe

Član 195.

Protiv rješenja o prekršaju donesenog u postupku prema maloljetniku kojim je maloljetnik oglašen odgovornim za prekršaje, žalbu mogu izjaviti, pored lica iz člana 145 ovog zakona, još i staralac, brat, sestra i hranilac maloljetnika.

Lica iz stava 1 ovog člana mogu izjaviti žalbu u korist maloljetnika i protiv njegove volje.

Postupanje prema djetetu

Član 196.

Kad sudija za prekršaje utvrdi da maloljetnik u vrijeme izvršenja prekršaja nije imao navršenih 14 godina života obustaviće prekršajni postupak.

U slučaju iz stava 1 ovog člana područni organ za prekršaje će obavijestiti roditelja, ili staratelja maloljetnika, kao i organ starateljstva o prekršaju koji je izvršen, a po potrebi može obavijestiti i školu, ili ustanovu u kojoj je maloljetnik smješten.

Isključenje javnosti

Član 197.

U postupku prema maloljetniku uvijek će se isključiti javnost.

GLAVA XXVI

NAPLATA NOVČANE KAZNE

Naplata novčane kazne na licu mjesta

Član 198.

Novčanu kaznu propisanu u određenom iznosu naplaćuje na licu mjesta od lica zatečenog u vršenju prekršaja službeno lice organa u čiju nadležnost spada neposredno izvršavanje ili nadzor nad izvršavanjem propisa u kojem je prekršaj predviđen, ukoliko posebnim propisom nije drukčije određeno.

Član 199.

Kad su posebnim propisima određena službena lica ovlašćena da na licu mjesta izriču i naplaćuju novčane kazne u utvrđenom iznosu, licima zatečenim u vršenju prekršaja o naplaćenju novčanoj kazni izdaje se potvrda u kojoj se označava koji je prekršaj izvršen i kolika je novčana kazna izrečena i naplaćena.

Nije dozvoljeno naplaćivanje novčane kazne na licu mjesta za više prekršaja izvršenih u sticaju.

Protiv naplate novčane kazne na licu mjesta žalba nije dopuštena.

Postupanje u slučaju neplaćanja kazne

Član 200.

Ako učinilac prekršaja odbije da plati novčanu kaznu na licu mjesta, ovlašćeno službeno lice uručiće mu nalog da u roku od tri dana plati novčanu kaznu i upozoriti da će u slučaju neplaćanja protiv njega biti podniet zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka.

Nalog iz stava 1 ovog člana pored podataka iz člana 199 stav 1 ovog zakona sadrži i uputstvo o načinu plaćanja novčane kazne.

Ako učinilac prekršaja ne postupi po nalogu ovlašćeni organ protiv njega podnijeće zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka.

GLAVA XXVII

NAKNADA ŠTETE I VRAĆANJE NOVČANIH IZNOSA I PREDMETA U SLUČAJU NEOPRAVDANOG KAŽNJAVANJA

Pravo na naknadu štete zbog neopravdanog kažnjavanja

Član 201.

Pravo na naknadu štete zbog neopravdanog kažnjavanja ima lice kome je pravosnažnim rješenjem o prekršaju bila izrečena kazna ili zaštitna mjera, a kasnije povodom vanrednog pravnog lijeka prekršajni postupak obustavljen, osim u sljedećim slučajevima:

- 1) ako je do obustave prekršajnog postupka došlo zbog toga što je u novom postupku povodom vanrednog pravnog lijeka oštećeni kao podnosilac zahtjeva odustao od zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka, a do odustanka je došlo na osnovu sporazuma sa okrivljenim;
- 2) ako je povodom zahtjeva za ponavljanje prekršajnog postupka na štetu okrivljenog novi postupak obustavljen usljed smrti ili trajnog duševnog oboljenja okrivljenog poslije izvršenog prekršaja;
- 3) ako je novi prekršajni postupak obustavljen zbog zastarjelosti gonjenja do koje je došlo zbog nedostupnosti okrivljenog;
- 4) ako je okrivljeni svojim lažnim priznanjem ili na drugi način prouzrokovao svoje kažnjavanje, osim ako je na to bio prinuđen.

Član 202.

Pravo na naknadu štete zbog neopravdanog kažnjavanja ostvaruje se shodnom primjenom Zakona o krivičnom postupku.

Pravo na naknadu štete zastarijeva za tri mjeseca od dostavljanja odluke na osnovu koje se stiče pravo na naknadu.

Član 203.

Organ za prekršaje, koji je odlučivao u prvom stepenu, donijeće po službenoj dužnosti rješenje o poništenju upisa neopravdanog kažnjavanja u kaznenoj evidenciji i dostaviti ga organu uprave nadležnom za unutrašnje poslove.

Vraćanje novčanih iznosa

Član 204.

Lice kome je u prekršajnom postupku neopravdano izrečena novčana kazna, zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ili oduzimanja predmeta, ima pravo na vraćanje plaćene novčane kazne, oduzete imovinske koristi, predmeta ili novčane vrijednosti oduzetog predmeta (u daljem tekstu: vraćanje novčanog iznosa).

Smatra se da je lice neopravdano kažnjeno ako je u slučaju preinačenja pravosnažnog rješenja o prekršaju ili ukidanja pravosnažnog rješenja o prekršaju postupak protiv njega pravosnažno obustavljen usled toga što je utvrđeno da djelo nije prekršaj ili što postoje osnovi koji isključuju odgovornost učinioca prekršaja, ili što nema dokaza da je ono izvršilo prekršaj.

Vraćanje novčanog iznosa ne može zahtijevati kažnjeno lice koje je svojim lažnim priznanjem prouzrokovalo kažnjavanje.

Poslije smrti neopravdano kažnjelog lica, naknadu štete, ili vraćanje novčanog iznosa mogu tražiti njegov bračni drug i njegovi srodnici koje je on po zakonu bio dužan da izdržava.

Član 205.

Pravo neopravdano kažnjelog lica i lica koje je ono po zakonu bio dužno da izdržava da traži naknadu štete, ili vraćanje novčanog iznosa, zastarijeva za tri mjeseca od dana pravosnažnosti rješenja o prekršaju kojim je prekršajni postupak obustavljen.

Ako se neopravdano kažnjeno lice odreklo zahtjeva za naknadu štete ili vraćanja novčanog iznosa poslije njegove smrti zahtjev se ne može postaviti.

Član 206.

Ovlašćeno lice dužno je da se sa svojim zahtjevom za naknadu štete obrati organu uprave nadležnom za poslove finansija, radi sporazuma o postojanju štete i visini naknade.

Ako do sporazuma ne dođe u roku od dva mjeseca od dana prijema zahtjeva, ovlašćeno lice može podnijeti tužbu za naknadu štete protiv Republike ili jedinice lokalne samouprave i pokrenuti postupak kod nadležnog suda u roku od 30 dana od dana isteka roka za postizanje sporazuma.

Zahtjev za vraćanje novčanog iznosa podnosi se nadležnom organu uprave za poslove finansija u čiju korist je uplaćen taj novčani iznos. Ako nadležni organ odbije zahtjev ili u roku od dva mjeseca ne donese rješenje po zahtjevu, ovlašćeno lice može svoj zahtjev ostvariti tužbom za naknadu štete kod nadležnog suda iz stava 2 ovog člana.

GLAVA XXVIII

IZVRŠENJE RJEŠENJA O PREKRŠAJU

Član 207. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Rješenje donijeto u prekršajnom postupku izvršava se kad postane pravosnažno i izvršno i kad za izvršenje nema zakonskih smetnji, ukoliko ovim zakonom nije drukčije određeno.

Član 208.

Rješenje o prekršaju može se izvršiti i prije njegove pravosnažnosti u sljedećim slučajevima:

- 1) ako okrivljeni ne može da dokaže svoj identitet, ili nema prebivalište, ili ako odlazi u inostranstvo radi boravka, a prvostepeni organ nađe da postoji osnovana sumnja da će okrivljeni osujetiti izvršenje izrečene kazne;
- 2) ako je okrivljenom izrečena kazna zatvora za teži prekršaj protiv javnog reda i mira, a postoji osnovana sumnja da će prekršaj ponoviti ili ako to interesi bezbjednosti posebno zahtijevaju.

U slučaju iz stava 1 ovog člana u rješenju o prekršaju određiće se da će se kazna izvršiti prije pravosnažnosti rješenja.

Ako okrivljeni izjavi žalbu protiv rješenja kojim je određeno izvršenje rješenja prije njegove pravosnažnosti, prvostepeni organ je dužan da žalbu sa spisima predmeta dostavi Vijeću u roku od 24 časa, računajući od časa kad je žalbu primio, a Vijeće je dužno da po žalbi odluči i svoje rješenje dostavi prvostepenom organu u roku od 48 časova od prijema predmeta.

Član 209.

Rješenje o prekršaju doneseno u postupku prema maloljetniku ne može se izvršiti prije pravosnažnosti.

Član 210.

U cilju obezbjeđenja izvršenja rješenja o prekršaju prvostepeni organ može, ukoliko nađe da bi kažnjeno lice čije se mjesto boravka nalazi u inostranstvu moglo osujetiti izvršenje rješenja, zadržati putnu ispravu do izvršenja rješenja.

O zadržavanju putne isprave izdaje se potvrda.

Član 211.

Organ koji je donio rješenje o prekršaju u prvom stepenu dužan je, ako sam nije nadležan za izvršenje, da ovjereni prepis rješenja o prekršaju sa klauzulom pravosnažnosti dostavi organu za prekršaje ili drugom organu koji je nadležan za sprovođenje izvršenja najkasnije u roku od tri dana od dana kada je rješenje postalo izvršno.

Kad su ispunjeni uslovi da se pristupi izvršenju rješenja o prekršaju, nadležni organ za prekršaje ili drugi organ dužan je da preduzme sve potrebne radnje da se izvršenje sprovede bez odlaganja.

Član 212.

Za sprovođenje izvršenja kazne zatvora nadležan je prvostepeni organ prema mjestu prebivališta, ili boravišta kažnjelog lica.

Za sprovođenje izvršenja kazne zatvora prije pravosnažnosti rješenja o prekršaju nadležan je prvostepeni organ koji je izrekao kaznu zatvora.

Kazna zatvora ne može se izvršiti nad trudnom ženom poslije navršena tri mjeseca trudnoće ni majkom djeteta dok dijete ne navrší jednu godinu života, ako je dijete mrtvo rođeno ili ako je umrlo neposredno poslije porođaja

dok ne prođe šest mjeseci od dana porođaja.

Izvršenje i odlaganje izvršenja kazne zatvora vrši se shodnom primjenom odredaba Zakona o izvršenju krivičnih sankcija i ovog zakona.

Član 213.

Novčana kazna, troškovi prekršajnog postupka i oduzeta imovinska korist izvršavaju se kad je, po pravosnažnosti rješenja o prekršaju, protekao rok određen za njihovo plaćanje.

Član 214.

Prvostepeni organ nadležan za prekršaje koji je izrekao kaznu zatvora, vaspitnu mjeru ili zaštitnu mjeru, može zahtijevati da se ta kazna ili mjera izvrši na području drugog organa za prekršaje u Republici, na kome ima prebivalište, ili boravište lica prema kome se izvršenje ima sprovesti.

Prvostepeni organ koji je donio rješenje o prekršaju može zahtijevati da se radi prinudne naplate novčane kazne ili drugih novčanih iznosa i radi oduzimanja predmeta, na osnovu izvršnog rješenja o prekršaju, izvršenje na imovini izvršioca prekršaja sprovede na području drugog organa za prekršaje u Republici na kome se nalazi imovina ili predmet na kome treba sprovesti izvršenje.

U slučajevima iz st. 1 i 2 ovog člana zahtjev za sprovođenje izvršenja upućuje se prvostepenom organu za prekršaje koji je na osnovu zakona ili drugog propisa nadležan da sprovodi izvršenje rješenja o prekršaju.

Član 215.

Prvostepeni organ za prekršaje koji je u smislu člana 214 stav 2 ovog zakona sproveo izvršenje na imovini učinioca prekršaja dužan je da sa naplaćenim iznosima ili oduzetim predmetima postupi po nalogu prvostepenog organa koji je donio rješenje o prekršaju.

Član 216. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Ako kažnjeno fizičko lice ili preduzetnik u određenom roku ne plati novčanu kaznu u cjelosti ili djelimično, područni organ za prekršaje koji je donio rješenje o prekršaju u prvom stepenu posebnim rješenjem zamijeniće novčanu kaznu u kaznu zatvora tako što će se za svaki započeti novčani iznos u visini jedne polovine minimalne zarade u Republici odrediti jedan dan zatvora, s tim što zatvor ne može biti duži od 60 dana.

Ako je rješenje iz stava 1 ovog člana donijelo ministarstvo ili drugi organ uprave ili lokalne uprave, područni organ nadležan prema prebivalištu okrivljenog, na njegov zahtjev, zamijeniće novčanu kaznu u kaznu zatvora prema odredbama ovog zakona.

Nakon donošenja rješenja iz stava 1 i 2 ovog člana, ostatak novčane kazne naplatiće se prinudnim putem.

Kad odgovorno lice u organu ili pravnom licu, vojno lice, službenik Ministarstva unutrašnjih poslova ili službenik službe obezbjeđenja u kazneno-popravnoj ustanovi ne plati novčanu kaznu u određenom roku ona će se naplatiti prinudnim izvršenjem.

Prinudna naplata novčane kazne, troškova postupka i mjera oduzimanja imovinske koristi od organa ili pravnog lica izvršiće se preko nadležnog organa za poslove platnog prometa kod koga organ ili pravno lice imaju žiro račun. Prinudna naplata se određuje naredbom, koja se zajedno sa rješenjem o prekršaju dostavlja nadležnom organu za poslove platnog prometa.

Ukoliko na računu okrivljenog organa i pravnog lica nema sredstava, pravosnažno rješenje izvršiće nadležni područni organ za prekršaje (izvršno odjeljenje) prinudnom naplatom na imovini izvršioca prekršaja.

Član 217.

Ako kažnjeni nakon pravosnažnosti rješenja o zamjeni novčane kazne u kaznu zatvora plati novčanu kaznu,

kazna zatvora se neće izvršiti.

Izvršenje kazne zatvora kada je zamijenjena novčanom kaznom obustaviće se ako kažnjeni plati ostatak novčane kazne koja odgovara izdržanoj kazni zatvora.

Član 218.

Ako iz razloga propisanih ovim zakonom postoje smetnje da se kažnjenom licu izrečena novčana kazna zamijeni u kaznu zatvora naplatiće se prinudnim putem.

Postupak za prinudno izvršenje novčane kazne, troškova prekršajnog postupka i oduzete imovinske koristi sprovodi se prema odredbama Zakona o izvršenju krivičnih sankcija, ukoliko ovim zakonom nije drukčije određeno.

Kad okrivljeni organ ili pravno lice, u određenom roku ne plati novčanu kaznu, troškove prekršajnog postupka ili oduzetu imovinsku korist, prvostepeni organ koji je donio rješenje o prekršaju posebnim rješenjem određiće njihovo prinudno izvršenje i zajedno sa ovjerenim prepisom pravosnažnog rješenja o prekršaju dostaviće ga Službi platnog prometa kod koje se nalazi žiro-račun okrivljenog organa ili pravnog lica, radi sprovođenja izvršenja.

Član 219. ("Sl. list RCG", br. 48/99)

Izrečena zaštitna mjera oduzimanja predmeta i zaštitna mjera obaveznog liječenja alkoholičara i narkomana kao i zaštitna mjera obaveznog psihijatrijskog liječenja izvršavaju se prema odredbama Zakona o izvršenju krivičnih sankcija.

Član 220.

Zaštitnu mjeru zabrane vršenja samostalne djelatnosti izvršava nadležni državni organ.

Ova zaštitna mjera izvršava se oduzimanjem odobrenja za obavljanje djelatnosti, dok mjera traje uz evidentiranje od nadležnog organa.

Član 221.

Zaštitnu mjeru zabrane upravljanja motornim vozilom izvršava Ministarstvo unutrašnjih poslova i dužno je da o tome vodi evidenciju.

Izvršenje zaštitne mjere iz stava 1 ovog člana vrši se upisivanjem zabrane upravljanja u vozačku dozvolu od kada se računa njeno trajanje.

Ako je zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom izrečena licu koje ima stranu vozačku dozvolu, nadležni organ izvršiće je u skladu sa odredbama stava 2 ovog člana.

Član 222.

Vaspitna mjera pojačanog nadzora od strane roditelja, ili usvojioca ili staraoca i vaspitna mjera pojačanog nadzora od organa starateljstva izvršavaju se prema odredbama Zakona o izvršenju krivičnih sankcija.

Izvršenje mjere iz stava 1 ovog člana obustaviće se kad maloljetnik postane punoljetan.

Član 223.

Prvostepeni organ ili drugi organ koji je, u smislu člana 211 stav 1 ovog zakona, sproveo izvršenje dužan je da postupi po nalogu prvostepenog organa koji je donio rješenje o prekršaju i da ga obavještava o toku postupka izvršenja.

Član 224.

Troškove nastale oko prinudnog izvršenja rješenja o prekršaju snosi kažnjeno lice.

Rješenje o visini troškova iz stava 1 ovog člana donosi prvostepeni organ ili drugi organ koji je sproveo izvršenje.

Član 225.

Izjavljeni vanredni pravni lijek ne odlaže izvršenje, ali prvostepeni organ koji je donio rješenje može, na zahtjev kažnjelog lica, odložiti izvršenje do donošenja odluke po vanrednom pravnom lijeku, ako nađe da bi zbog izvršenja kažnjeno lice pretrpjelo znatnu materijalnu štetu ili da za to postoje drugi opravdani razlozi.

Protiv rješenja kojim se usvaja zahtjev za odlaganje izvršenja nije dozvoljena žalba.

GLAVA XXIX

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 226.

Predmete primljene do stupanja na snagu ovog zakona, kod Opštinskog suda za prekršaje u Andrijevici i Plavu - dovršiće Područni organ za prekršaje Berane; Opštinskog suda za prekršaje u Danilovgradu - dovršiće Područni organ za prekršaje Podgorica; Opštinskog suda za prekršaje u Tivtu - dovršiće Područni organ za prekršaje Kotor i opštinskih sudova za prekršaje u Plužinama i Šavniku - dovršiće Područni organ za prekršaje Nikšić.

Član 227.

Republički sud za prekršaje nastaviće sa radom do imenovanja predsjednika i sudija Vijeća, koje će izvršiti Vlada u roku od 30 dana od dana donošenja ovog zakona.

Opštinski sudovi za prekršaje, izuzev opštinskih sudova za prekršaje u Andrijevici, Plavu, Danilovgradu, Tivtu, Plužinama i Šavniku, koji prestaju sa radom stupanjem na snagu ovog zakona, nastaviće sa radom do imenovanja predsjednika i sudija područnih organa za prekršaje i ovlašćenih službenika ministarstava i drugih organa uprave, koje će izvršiti Vlada i starješine organa, u roku od 45 dana od dana donošenja ovog zakona.

Imenovanjem lica iz st. 1 i 2 ovog člana, prestaje funkcija svim dosadašnjim predsjednicima i sudijama sudova za prekršaje.

Predsjednici i sudije za prekršaje iz stava 3 ovog člana, koji ne budu imenovani, ostvaruju prava u skladu sa Zakonom o zaradama i drugim primanjima poslanika i republičkih funkcionera ("Službeni list RCG", br. 28/93).

Član 227a("Sl. list RCG", br. 48/99)

Područni organi za prekršaje Danilovgrad i Plav preuće nezavršene predmete od područnih organa za prekršaje Podgorica i Berane u roku od 15 dana od dana konstituisanja.

Preuzimanje predmeta izvršiće predsjednici područnih organa zapisnički.

Član 228.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o prekršajima ("Službeni list SRCG", br. 28/84, 20/87, 28/87, 27/89, 1/90, 26/91 i "Službeni list RCG", br. 46/91 i 18/91) i Zakon o sudovima za prekršaje ("Službeni list SRCG", br. 28/84, 5/85, 11/88 i "Službeni list RCG", br. 30/92).

Član 229.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".